

ρ₂₂₀^o x 25°

ชัยชนะกว่าจะได้ต้องฝ่าฟัน
การต่อสู้ ย่อมสูญเสีย ผู้เสียสละ
ชัยชนะ กว่าจะได้ ต้องฝ่าฟัน
พิชิตทอง กว่าจะได้ ต้องอดทน
ประชาชน กว่าเป็นใหญ่ จำรังราญ

บันทึกไว้ ในกวี วันนี้ว่า
ผู้เข่นฆ่า ประชาชน ทั้งแพพลานุ
ทั้งถุยรด กดหัว อย่างสำราญ
รัฐประหาร ผลลัพธ์ชาติ ประชาชน

บันทึกไว้ ใจจิตใจ ในวันหน้า
6 ตุลา เลือดลูกไทย หลังทุกหน
ศพกีศพ เลือดกีหยด ที่หลังลัน
จะต้องแลก ด้วยคน ที่ทำเรา

เขียนที่คุกรร. พลตำรวจเชน ชั้น4
วันที่เขียนอยู่ระหว่าง 7-9 ตุลา 2519
ศ. ตั้งจิต

25 ก.ค. 39

เรียน คณะกรรมการประสานงาน 20 ปี 6 ตุลา

พร้อมจดหมายนี้ฉบับได้ส่ง 6 ตุลา ในสายสารสัมภม "มาให้ 1 ชุด พร้อม แผ่นติดสเก็ต "6 ตุลา" อีก 3 แผ่น หนึ่งแผ่นมอบให้คณะกรรมการฯ อีกสองแผ่นให้วันพวกรุ่งข่ายเป็น ธุระจัดส่งให้แก่เชษฐ์(เตชะผิรุ) และธงชัย(วินิจฉกุล) โดยเร่งด่วน สำหรับเชษฐ์ นั้น เร่งด่วนมากหน่อย เพราะในฐานะเขามีส่วนหนึ่งของคณะกรรมการฯ อยากให้เข้าช่วย ออกความเห็นอะไรมีลับมาด้วย

" 6 ตุลา ในสายสารสัมภม" หน้า 251 หน้า ถ้ารวมปก เกรื่อนฯ และสารบัญ จะมี ความหนา 256 หน้า ในแผ่นติดสิมพ์ด้วยบีบรมแกรม CW เนื่องจากบางแผ่นข้อมูลมี 2 บท เกียงกันถ้าใช้รีซิสเปิดอ่านจากหน้าซ้าย อ่านอาจข้ามบทได้ จึงร่นเข้ามาติดกัน เวลาจะทำหนังสือ จริงๆ คงต้องจัดหน้าใหม่(หมายถึงถ้าอ่านแล้วพวกรุ่งข่ายตัดสินใจจะทำ)

นับตั้งแต่ประสาน สินสวัสดิ์ ซักสวนให้ฉันเขียนอะไรให้เพื่อนๆ ที่จากไปในคราว 6 ตุลา และสนับสนุนแก่ ฉันก็ก้มหน้าก้มตาทำงานเรื่อยมา รู้สึกเห็นใจอย่างมาก มีการติดต่อกลับมา จากคณะกรรมการฯ ครั้งเดียวโดยคุณบรรจง แล้วก็เงียบหายไป ต่อมามีการติดต่อจากใจคร ก็ไม่รู้ไม่บอกชื่อขอให้ช่วยเขียนบทความลงหน้าหนังสือสิมพ์ ฉันได้แต่อกใจว่างานที่ทำอยู่นี้ก็ หนักมากแล้ว แล้วคณะกรรมการฯ ก็หายไปเลย หลังจากนั้นมีหนังสือสิบสามฯ ส่งมาบ้าง ก็ ได้รับรู้ว่าใจครากลังหาอะไรบ้าง แต่ไม่เคยรู้ว่าตนเองอยู่ในส่วนไหน ถ้าเขียนเสร็จจะติด ต่อได้ที่ใจคร ที่อยู่ของคณะกรรมการฯ ในหนังสือสิบสามฯ ก็เป็นแบบรวมๆ ไม่มีการติดต่อจาก คณะกรรมการฯ มาอีก ไม่เคยติดตามถามข่าวคราว ไม่เคยไถ่ถามว่าฉันมีปัญหาอะไรมีอะไร ไม่เคยมีการยกเสวนา มีใจครากลังหางานแบบฉันอยู่หรือเปล่า ถ้ามี ก็ไม่มีคร เคยถามฉัน ว่าต้องการการประสานแลกเปลี่ยนอะไรกับใจครที่กลังหางานแบบเดียวกันอยู่หรือเปล่า ต้อง การความช่วยเหลืออะไรบ้างหรือเปล่า

มันทำให้ฉันรู้สึกว่ากลังหางงานตกลอยู่ในวังวนของความไม่รู้อะไรเลย เกิดความไม่สบายใจ ร่า ถ้าส่งงานเขียนเสร็จแล้วส่งไปให้จะเป็นมือพวกรุ่งข่ายหรือเปล่า จดหมายเงียบซ้ำๆ ก็ไม่ รวมทั้งเกิดความไม่แน่ใจว่า สมมติว่ามีการติดสิมพ์ สิ่งที่ฉันเคยพูดคุยแลกเปลี่ยนกับ

คุณบรรจงจะเป็นจริงหรือเบล่า ศือ ฉันเขียนแบบให้เปล่าแต่ขอหนังสือที่ตีพิมพ์จำนวนหนึ่ง อาจจะสัก 60 - 100 เล่ม เพื่อแจกจ่าย เพราะหนังสือเล่มนี้จะพาดผิงถึงคนจำนวนมาก แต่ความเปี่ยมแยบเชิงกริบของคณะกรรมการฯ ทำให้ฉันไม่แน่ใจเลยว่า ในที่สุดแล้วจะมีการพิมพ์หรือเบล่า ถ้าพิมพ์ฉันจะได้รับรู้ไหม และถ้าหากมีการตีพิมพ์ ฉันจะต้องเตรียมเงินเพื่อซื้อมันมาแจกจ่ายให้กับคนที่พำนิชถูกด้วยหรือไม่ ฉันไม่ได้ต้องการเงินสักบาทเดียว แต่ถ้าฉันต้องเตรียมเงินเพื่อซื้อหนังสือนี้มากๆ ฉันก็จะลำบากมาก เพราะเดี๋ยวฉันนี้ ฉันไม่มีรายได้สักบาทเดียว ในแต่ละวัน แต่ละเดือน และแต่ละปี

เวลาฉันเป็นแม่บ้านธรรมดากับนักเรียน ศึกษาสังคมจากข่าวสาร จึงหาฐานข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับแนวโน้มสังคมไทย และปลูกฝักให้กินเอง ตอนนี้ผู้ใดที่ติดตามฉันนี้ ไม่ได้อ่านไม่ได้แยกแยะจัดเก็บ เพราะฉันที่สุดด้วยความเกรงว่าจะทำงานเสร็จไม่ทันกาล ฉันก็ตั้งทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งงานบ้านซึ่งเป็นอาชีวหลักของฉันมาจนอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ลูกที่เคยได้ดังนิทานก่อนนอนทุกศักราชไม่ได้ฟัง สามีฉันซึ่งแบกรับภาระทามาหากิน และเราภูมิใจในจำนวนหนึ่งที่ได้เข้าต้องหางานหนัก ก็ซึ่งต้องแบกภาระเพิ่ม เพราะต้องส่งแซร์ทุกเดือนเพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ให้ฉันใช้ในการนี้ ทั้งต้องลงไปทำงานบ้านเอง เพราะทนเห็นฉันอดหลับอดนอนไม่ได้ จดเฉพาะในสองเดือนหลังนี้ ที่ฉันตั้งทุกอย่างมาทางานนี้ ต่อให้เสร็จทันที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิตก็อาจจะอุบัติเหตุทันเดือนตุลาคมนี้ ทั้งที่เขามาซื้อขายซ้าย ไม่สนใจเรื่อง 6 ตุลาฯ คนที่ซื้อฉันดูงานเชี่ยนมาตลอดกลับเป็นท่านอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ นา�отสุภา ซึ่งเดิมรู้สึกดี ไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับเรื่องงาน 6 ตุลาฯ เหมือนกัน และทั้งที่ท่านเองก็ภาษาสังตรา感อยู่กับภาระกิจมากรายเหลือเกิน

ในห้ามกลางความเปี่ยมจากคณะกรรมการฯ ฉันก็ไม่ได้คิดอะไรมาก บางทีอาจเป็นเพราะคณะกรรมการฯ กำลังทำในสิ่งที่ยังไห่กันอยู่ก็ได้ ซึ่งส่วนทางกับฉัน ที่ปัจจุบันไม่เคยคิดอะไรมากไปกว่า อุญญาติสักๆ ท่านสิ่งเล็กๆ ที่ไม่ชัดแจ้งกับมนธรรมของตนเองเท่านั้น จดหมายมาในคราวนี้ก็ เพราะฉันต้องการค่าตอบ ฉันกล้าความเปี่ยมจากคณะกรรมการฯ ถึงฉันจะเป็นคนเล็กๆ ไม่มีอำนาจ ไม่มีฐานะแท้แน่น ไม่มีชื่อเสียง ไม่มีเงินทอง ไม่มีอะไรทั้งนั้น แต่พวกคุณต้องจัดการบางอย่างให้ฉัน เช่น ส่งงานเชี่ยนนี้ให้เกี่ยรับรองซัก เพราะฉันติดต่อเขามาไม่ได้และต้องตอบฉันว่า หลังจากอ่านแล้วคิดจะตีพิมพ์หรือไม่ ถ้าพวกคุณไม่ตีพิมพ์ ฉันก็ไม่ว่าอะไรไม่ว่าจริงๆ เปี่ยงแต่อยากให้พวกคุณมีค่าตอบแทน จะเป็นลบเป็นบวกก็ได้ ไม่เป็นไรทั้งนั้น

สมมติว่าพากคุณอ่านแล้วมีความเห็นอะไร ให้ราบร้ามเสนอมา ก่อนวันที่ 15 สิงหาคม
 เพราะฉันจะได้ปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จภายในเดือนสิงหาคม ที่ต้องมีเงื่อนเวลา ก็ เพราะ
 ร่างแม่ดันจะอยู่คนละระบบกับคนส่วนใหญ่ ศือถึงฉันจะไม่ช่องเกี่ยวกับการหารายได้ หรือแสวง^{หาน}
 หาลาภยศอื่นๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ฉันไม่มีอะไรทำ หรือไม่ได้ทำอะไร ตรงกันข้าม ชีวิต
 ที่เหลือของฉันนั้น เหลืออยู่น้อยมาก เมื่อเทียบกับเรื่องที่อย่างท่า ทุกรอบนี้ฉันเริ่มเชื่อ เป็นหนัง^{สือ}
 สือในฐานะเป็นสือ(ไม่ใช่เป็นสินค้า) ฉันไม่ขายแต่ให้เปล่า ก่อนที่จะเชื่อ "6 ตุลา" ก็กาลัง^{เชื่อ}
 เชื่อหนังสือชุด "มนุษย์กับความรัก" อยู่ เชียนเป็นวิทยาทานแบบนี้ เมื่อกัน แต่เห็นว่าเรื่อง^{"6 ตุลา"} เป็นเรื่องเร่งด่วน มีเงื่อนเวลาเข้ามาเกี่ยวกับช่อง กีฬา หยุดเรื่องความรักเอาไว้ต่อๆ
 ทั้งที่ตกลงรับคำเพื่อนที่เข้าใจผิดฟ้าหัวไว้แล้ว และเชียนไปมากแล้ว ทั้งช่วงครึ่งปีหลังนี้ ฉันยัง^{มี}
 มีโครงการศึกษาพุทธศาสนาในแง่โครงสร้างใหญ่ทั้งหมดดีกัน ช่วงครึ่งปีหลังนี้ จึงเป็นช่วงที่^{มี}
 ฉันจะไม่มีเวลาเลย ตั้งนั้น พากคุณเชิงควรให้คาดเดา กับฉันว่าจะผิดหรือไม่ผิด ถ้าผิดมีข้อคิด^{เห็น}
 อะไรบ้างมาถึงฉันตามที่อยู่ช่วงบนก่อนวันที่ 15 สิงหาคม ถ้าหลังจากนี้ ฉันก็จะทำอย่างอื่น^{แล้ว}
 และงานเชียนชั้นนี้คงต้องค่อยรู้กันอีกที เพราะถ้าพากคุณไม่ผิด ฉันก็อาจไปให้ใคร^{ที่}
 ที่ไหนเข้าช่วยผิดนี้ ก็จะให้เข้าเปล่าๆ เมื่อกัน ที่ต้องทำอย่างนี้ เนื่อง ถด เริงชัย นั้นตาย^{ไป}
 ไปนานแล้ว เมื่อประมาณ เข้ายากให้ฉันใช้นามปากกา เก่าๆ ฉันก็ใช้แล้ว และถือเป็นโอกาส^{สัง}
 ถด เริงชัย ไปสู่สุคติในเวลาเดียว กันด้วย ตั้งนั้น ถ้าหากพากคุณติดตามงานเชียนชั้นนี้ไป^ท
 ทบทวนติดผิดในหนังสือผิดรายรันฉันก่อนอุณาต แต่พากคุณต้องติดผิดทั้งหมดทั้งหมด(คำอ่า-la)ด้วย ก็อ^{เป็น}
 เป็นเงื่อนไขที่ฉันเรียกร้องก็แล้วกัน เพราะงานเชียนชั้นนี้ไม่ใช่เรื่องแจ้งเกิด แต่เป็นการแจ้งดับ^{ชั้น}
 ฉันอย่างให้มันเป็นโอกาสสัง ถด เริงชัย ไปสู่สุคติ เสียที

และทุกอย่างก็เป็นอย่างที่สันเชียนไว้นบทส่งท้าย(ค่าอาลา) ถดิ เริงชัย ตายไปตั้งนาน
แล้ว ไม่ว่างานนี้หากคุณจะพิมพ์หรือไม่พิมพ์ เมื่อสันเชียนจบลง ฉันก็ถือว่าได้กลับผัง ถดิ เริงชัย
ลงไปด้วย และจะไม่มีการปลูกฝื้นมาอีกแล้ว ไม่ว่ากรีดๆ หั้งสิ้น สานตัวฉัน ฉันก็จะหา
อะไรเล็กๆ ง่ายๆ ธรรมดากๆ ตามที่สันเห็นสมควร เพื่อใช้หนีแท่น ถดิ เริงชัย ต่อไป เพราะฉัน
พอใจที่จะ "อยู่ธรรมดា ตายตามลับ"อย่างที่สันบอกเล่าไว้น "เกริ่นนา"

ขอแสดงความนับถือ

On 20th.

(นาง กัญญา สีລາສຍ)

ମୁଦ୍ରା. ଅନୁରାଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର, ପାତ୍ର ପାତ୍ରିକାରୀ ଏବଂ ଆ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାରେ

เหลียวหลัง ๖ ตุลา แลหน้าสู่อนาคต

แม้ว่าการเข่นฆ่าที่ล่ายดาย หมกเม็ด ป่าเถื่อนที่สุด

ที่มนุษยจะทำต่อมนุษย์ด้วยกันจะผ่านมาเป็นเวลา 20 ปีแล้วก็ตาม

แม้ว่าประวัติศาสตร์ไทยยังไม่ได้สร้างความให้แก่ผองเพื่อนเราที่เลี้ยงลูกชิวิตเพื่อชีวิตที่ดีกว่า

ของผู้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมไทยโดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนแม้กระทั่งรัฐก็ตาม

แต่ในใจของเราทุกคนรวมทั้งในใจของพื้นเมืองคนไทยทั้งมวลย้อมกระจ่างซัดยิ่งว่า

ผู้เสียสละในเหตุการณ์ ๖ ตุลา มีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ที่จะต่อสู้เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคม

ที่ดีงาม ปราศจากการกดขี่เอารัดเอาเปรียบใดๆทั้งสิ้น การตายของวีรชนทุกคนจึงยิ่ง

ใหญ่กว่าภูมามหาสมุทร ในขณะที่ผู้เป็นผู้นำทั้งหลายเป็นบ้าชาจี้วัยร้ายต่ำช้าสามานย์

ลักษณะนี้งั้นน้ำ ประวัติศาสตร์ต้องมีการประเมินค่าใหม่ ความเป็นธรรมต้องคืนมา

ความจริงต้องปรากฏ ไม่ว่าจะต้องรอคอยกันอีกนานแค่ไหนก็ตาม

พวกเรายังคงมีชีวิตอยู่จักยืนยันในอุดมการณ์อันสูงเสียดฟ้าของท่านทั้งหลาย โดยเดินไปตาม

แบบอย่างของการอุทิศตนเองแก่สังคมไทยที่ดีงามโดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆทั้งสิ้น

พวกเรางี้กับร่วมกันต่อสู้การเอารัดเอาเปรียบทั้งมวลที่คำารงอยู่และขยายตัวนั้นจะหนักหนา

สาหัสมากยิ่งขึ้น พวกเรางี้กช่วยกันทำให้การเมืองเป็นเรื่องของประชาชนไม่ใช่เป็นเรื่อง

ของนักธุรกิจการเมืองฉ้อoplหินมือเดียว หรือของเผด็จการทหารใดๆ พวกเรางี้กช่วยกันทำให้

เศรษฐกิจได้ดุลยภาพสำหรับทุกส่วนของสังคมแม้ว่าไม่อาจจะทำให้ทุกคนเท่าเทียมกันได้ด้วย

หน้าก็ตาม พวกเรางี้กทำให้สังคมไทยที่เรารออยู่มีจริยธรรมคุณธรรมที่สูงส่งตีงาม พวกเรางี้ก

จักทำให้การศึกษาเป็นไปเพื่อสร้างสำนักและลดพิภูมิฐานเพื่อส่วนรวมที่ดีงาม พวกเรางี้กทำให้สิ่ง

แวดล้อมภูเขา ล้ำสารป่าไม้อากาศอยู่ในสมดุลย์ที่เกือบหนนต่อทุกชีวิตและสรรพสัตว์

ขอให้ดวงวิญญาณของเพื่อนผู้จากไปจะได้พบสันติสุขที่ยิ่งใหญ่ในลัมปุราภพเดิม เราผู้ยังอยู่จัก

แบกรับภาระกิจที่ยังไม่เสร็จสิ้นทั้งปวงของท่านทั้งหลายไปจนกว่าสังคมไทยที่ล้นคิดและลงจنم

จักปรากฏเป็นจริงขึ้น หรือจนกว่าลมหายใจของพวกเราทุกคนจะหายไป

ร้อยรัตตวงศ์จิตแหนบชีวิทวิญญาณอุดมการณ์ ๖ ตุลา

และแล้ว ๖ ตุลา ก็ผันผ่านไปเป็นเวลา 20 ปี

เราทุกคนในสังคมไทยล้วนแต่มีภาระฟังใจในเหตุการณ์ ๖ ตุลาที่หลัง

มาในวันนี้แม้จะไม่ใช่โอกาสที่เราจะรื้อฟื้นความคีย์ดแค้นซึ่งซึ่ง ไม่ใช่โอกาสที่เราจะจุดประกายด้วยความอาสาพยาบาลหากจะมีให้ ใจครนานคนให้มันเพาพลาญจิตวิญญาณของเราแต่ละคน หรือทุกคนรวมกันสังคมไทยกันอีกราหนึ่งก็ตาม

แต่ไม่มีใครปฏิเสธไม่ใช่หรือว่า ๖ ตุลาเป็นการเลือยสละอันยิ่งใหญ่ของผองเพื่อนวีรชนของเรา ของญาติมิตรที่ลับลึกซึ้งเชือกั้งโดยวงศ์ศรากลเลือดเนื้อเรือไข้และโดยอุดมการณ์ของเรา เพื่อองทั้งหลายที่ยังดำรงชีวิตอยู่ทุกท่านในวันนี้คงยืนยันได้อย่างหนักแน่นว่าอุดมการณ์ ๖ ตุลาคมนี้

คือ ความมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมแห่งความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมไทย สังคมที่มี ความสุขดันท์ สังคมที่ไม่มีการเอาไว้ เปรียบกันโดยความมีอำนาจเหนือกว่าไม่ว่า ทางการเงิน ทางการเมือง ทางสังคม ทางการศึกษา ทางการปกครองอาชีพหรือไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใดก็ตาม สังคมที่เอื้ออาด้วยอานุภาพแห่งเสรีภาพและความรักดันท์น้องของผู้ร่วม ทุกนร่วมสุขในแผ่นดินที่ยังเต็มไปด้วยความด้อมดูล เห็นแก่ตัวเอารั่วลด และเห็นผู้อื่นเป็นเหยื่อ ซึ่งดำรงอยู่อย่างเข้มข้นในยุคสมัยนี้

๖ ตุลา เป็นการลับเน่องและขยายตัวเติบใหญ่ขึ้น ของขบวนการและจิตวิญญาณการต่อสู้ เพื่อส่วนรวมเมื่อ ๑๔ ตุลา และแม้ว่ารัฐบาลปฏิริยาจะได้ดับขึ้นขบวนการ ๖ ตุลาลงไป อาย่างย่อยยับแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่อาจจะกำลายจิตวิญญาณต่อสู้กับเพดีจักรทมิฬของ"ขบวนการ"เดือนตุลาคมทั้งขบวน"ลงไปได้ ไม่อาจจะกำลายจิตวิญญาณที่ท้าทายคัดค้านการเอาไว้ เปรียบในทุกรูปแบบลงไปได้ แม้ในยุคสมัยที่จะเรียกกันว่า"โลกาภิวัตน์" ผู้ที่เข้มแข็งกว่า ก็ยังเอาไว้ เปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่าอย่างลับซึ้งซ้อน ยังคงเป็นสังคมที่มีอิทธิราสวาวได้สาวเอายังคงเป็นสังคมที่ใช้อำนาจเป็นธรรมไม่ใช่ใช้อำนาจเป็นอำนาจ ยังไม่ใช่สังคมแห่งอุดมการณ์ของ ขบวนการเดือนตุลาอย่างแน่นอน ในลักษณะการณ์เช่นนี้ จึงไม่มีหลักประกันใดว่าเพดีจักรทมิฬที่ หญูโดดจะไม่เกิดขึ้นอีก ตั้งนั้นพวกเพดีจักรทมิฬและผู้เอารั่ว เปรียบของสังคมจึงได้ประจักษ์รัด กับจิตใจที่กล้าต่อสู้กล้าเอาชนะไม่ประหันพรั่นพรึงแม้ความตายซึ่งเป็น"จิตวิญญาณการต่อสู้" ของเดือนตุลาคมทั้งผอง"อิกครั้งหนึ่งเมื่อครั้ง" 17-22 พฤษภาคม 2535 "

การเสียสละของผองเพื่อนเราทั้งมวล ให้สติแก่ลังคมไทยและลังคมโลกอย่างลึกซึ้งก็มีข้อดี วิญญาณแล้วว่า ไม่เนียงแต่ลังคมไทยเท่านั้น แต่ในสากลโลกแห่งมนุษยชาตินี้ มนุษยต้องไม่เข่นข่ากันต่อไปในนามของความถูกต้องดีงาม ของแต่ละฝ่ายอีกแล้ว เมื่อว่าจะมีความแตกต่าง กันอย่างสิ้นเชิงของความเชื่อของกันและกันก็ตาม ก็ และรัฐไม่มีสิทธิไม่ว่าด้วยกฎหมายหรือข้ออ้าง ใดก็ตามในการที่จะปลูกเร้าให้คนกลุ่มนั้นไปเข่น ข่าคนอีกกลุ่มนั้นอย่างสยศสยองโดยเด็ดขาด

เพื่อนที่ยังคงดำรงชีพอยู่ทุกท่าน ในโลกมนุษย์ที่ยังหมุนเวียนมาหมาดๆ ไปด้วยกิเลสนาบ้าง การ สังคมของคนที่มุ่งไม้มีการเอารัดเอาเปรียกกันย่อมเป็นไปไม่ได้หากไม่มีการรวมกัน ร่วมกันผลักดันให้เป็นจริงขึ้นมาแม้จะเป็นที่ลับน้อยที่ลับน้อยก็ตาม

เราในวันนี้มารวมตัวกันในที่นี้เพื่อที่จะประกาศร้อยรัตดาวจิต แบบชิตดาว วิญญาณของพวกรา ให้หลอมเป็นหนึ่งเดียวกับ อุดมการณ์ ๖ ตุลา ที่ต่อสู้การเอารัดเอาเปรียบ หงปวง เพื่อสานต่อภาระกิจของผองเพื่อนเรา ต่อไปเบื้องหน้าและสืบทอดไปตราบกาลนาน กว่าสันติภาพ ภราดรภาพและเสรีภาพที่แท้จริงจัก บังเกิดขึ้นแก่ลังคมไทยทั้งมวล

พร้อมกันนี้เรากุศลขอส่งกระเสียงและกระเสียงด้วยวิญญาณเพื่อส่งอุดมการณ์ "ต่อสู้การเอารัด เอาเปรียบทั้งปวง" ไปยังชาวไทยทุกถวันหน้ารวมไปถึงชาวโลกทุกคนที่ต้องช่วยกันสร้างศาสนติ ที่เป็นจริงแก่มนุษยโลกให้จงได้

ไม่มีสายนำตาจะร้าไว้
เจ็บแปลบในหัวใจถวิลหา
โไอเพื่อนรักจากไปไกลไม่กลับมา
ล้วนว่าจากลับทอดอุดมการณ์.

ขบวนการเดือนตุลา สู่อนาคตสังคมไทย

อีกเพียงไม่ถึง 4 ปีข้างหน้า โลกก็จะเข้าสู่ปีค. 2000 หรือเริ่มต้นศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีนักทำนายอนาคตจำนวนมากรายได้พยากรณ์ว่าด้วยภาพของสิ่งที่น่าจะเป็นไปไว้มากมาย

พอตีกันในวันนี้ เหตุการณ์ 6 ตุลาคมได้เวียนมาบรรจบครบ20ปีอีกด้วย ซึ่งน่าจะหมายถึง เป็นวาระอันสำคัญที่พากเราในขบวนการเดือนตุลาจะมาสรุปบทเรียนในอดีตและเล็งไปยังอนาคตว่า "พากเราขบวนการเดือนตุลาจะใช้ชีวิตให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประชาชนไทยทั้งมวลอย่างไรเพื่อเป็นการสานต่อและพัฒนาอุดมการณ์แห่งเดือนตุลาคมไปข้างหน้าอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน"

หากจะสรุปความในทางด้านของอุดมการณ์เดือนตุลาคมซึ่งสืบท่องมาแสดงออกอย่างมีพลังในเดือนพฤษภาคม คงจะไม่ผิดนักที่จะกล่าวว่า "เป็นจิตใจ เป็นวิญญาณที่พร้อมจะอุทิศตนเองให้แก่การต่อสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของผองชนทั้งมวลโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ถูกเอาเปรียบบ่มเหง ซึ่งการต่อสู้กับเผด็จการทุกรูปแบบเป็นการแสดงออกอันมีชีวิตชีวาของจิตใจนี้วิญญาณนี้ในขั้นตอนหนึ่งที่จำเป็น"

ในปีค.นี้ สังคมไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคสมัยแห่งสังคมสารสนเทศ ในทางเศรษฐกิจ มีการพัฒนาตัวเลขเดินทางเศรษฐกิจในภาคสองหลักติดต่อกันเป็นเวลาหลายปี มีการพัฒนาความมั่นคง ความร่วมมืออย่างมหาศาลของผู้คนจำนวนมากหนึ่งในสังคมไทย ตั้งขนาดที่นิตยสารจัดอันดับของเศรษฐีโลกได้ให้เกียรติแก่เศรษฐีไทยอยู่ในสิบอันดับแรกหลายท่าน และติดอันดับเศรษฐีโลกเกือบสิบท่าน แต่ในขณะเดียวกันพื้นที่ของคนไทยที่มีรายรับไม่ถึงแสนบาทต่อปี มีกว่าล้านคน รถเบ็นซ์ในไทยมีมากกว่ารถเบนซ์ในประเทศใดๆในโลกไม่ว่าจะเป็นในศรีปุน อเมริกา หรือกรุงเทพฯ เมือง เราย่างก้าวทันที่เหลือกันได้อย่างชัดเจน ตั้งการลงทุนที่จำเป็นเพื่อที่จะได้เป็นมาตรฐานสากล ผู้แทนราชภูมิอย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าท่านลักษามลินล้านบาทโดยเฉลี่ย การที่จะได้เป็นรัฐมนตรีนั้นหมายความว่าต้องคุ้มคองของสส. ได้อย่างน้อยห้าท่านขึ้นไปต่อหนึ่งตำแหน่งรัฐมนตรี โครงการขนาดยักษ์ทั่วๆ ล้วนแต่เป็นไปเพื่อหาเงินเข้ากรุงเปาตนเองหรืออาจจะเพื่อการเลือกตั้งครั้งหน้าหรือพรรคร่วมของตนในทางส่วน การฉ้อลวงการใช้อำนาจการโกหกหลอกลวงคนไทยทั้งประเทศเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้ง เล่าไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองภายนอกยังไหร่ เวก์ไม่ต่างกันนัก

การศึกษาซึ่งคงเป็นไปเพื่อให้คนที่มีโอกาสได้เปลี่ยนสถานะทางเศรษฐกิจของตน สนับสนุนรายบุคคลอย่างสาวไถ่สาวยาอย่างสุดเหวี่ยง

ทางสังคมไม่เคยเลยที่จะมีครั้งไหนจะเลวร้ายไปกว่านี้ ฟ้องขึ้นลูก พระบาทฯ พระบรมราชโองการ

สlogline ในทุกรูปแบบทวีจำนวนมากขึ้น ผู้ผลิตและพัฒนาอย่างเป็นเมืองหลวงแห่งการแสวงหาความสุขทางภารมณ์ทุกรูปแบบของโลก โรคเดอคลังคงขยายตัวต่อแต่ที่น่าเศร้าที่สุดคือขยายไปสู่แม่น้ำและท่าเรือไม่ได้ทำความชั่วร้ายใดๆ

ในภาวะเช่นนี้ของสังคมไทย เราท่านผู้อ่านในขบวนการเดือนตุลาคมจะอยู่นิ่งเฉยไม่รู้ร้อนหนาว เอาแต่ทำมาหากินเพื่อสร้างความร่ำรวยไปตามระบบ "มือครรภาราชาวดีสาวເອາເກຳນ້ອງຮົວ" แม้ว่าอาจจะไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมาย กรณีที่ไม่อาจจะกล่าวอ้างได้ว่าผิดศีลธรรม หรือจรรยาบรรณของชาวโลกทั้งหลายก็ตาม แต่ในธรรมสำนิกในส่วนลึกของท่านคงจะให้สติแก่ท่านในบางห้วงเวลาแห่งชีวิตของท่านอย่างแน่นอนว่า "เราควรจะอุทิศชีวิตของเราให้แก่สังคมไทยโดยรวมนั่ง เราควรจะมีบทบาทในการสร้างประเทศไทยและโลกของเราให้ดีงามขึ้นนั่ง ไม่มากก็น้อยไปตามเงื่อนไขสติปัญญาและกำลังในด้านต่างๆของเราเท่าที่เราจะทำได้" ไม่ใช่หรือ ที่น้องสาวเดือนตุลาคมทั้งหลาย พี่น้องชาวไทยผู้รักความเป็นธรรมทั้งหลาย พวกเรางดคล้อง แนะนำเป็นหนึ่งเดียวเพื่อสร้างสังคมไทยที่สุยอดดงดงในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเมืองที่ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม เศรษฐกิจที่ได้ดุลยภาพระหว่างกลุ่มต่างๆแม้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่ทุกๆ คนจะเข้าเที่ยมกันในทางเศรษฐกิจก็ตาม สังคมที่มีจริยธรรมคุณธรรมในระดับสูง การศึกษา ที่เป็นไปเพื่อสร้างความคิดสติปัญญาและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

แม้ว่าจะยากเย็นแสนเข็ญเพียงใดหากเราเชิดชูจิตใจของวีรชนตุลากุณาให้สูงเด่น เติบโต บนหนทางที่ถูกต้อง ความสำเร็จจักปรากฏขึ้นทีหลังก้าวแม้เป็นก้าวเล็กๆตามอย่างแน่นอน

.....

to: n: Fax: 719-6036
from: 1P. 3/24

ພົມບັນດາ..

ପ୍ରାଚୀନ ହେତୁମାନଙ୍କ ଲେଖଣି

၁၃၂ အာမြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ပလေတော်မြို့တော်မြို့ - ၁၇၃ အာမြန်မာ

ప్రాణిస్తున్నాడు.. మాటలుండ్రు ప్రేరణాకు నీచున్నావుగా ఉండు

ମୁଖ୍ୟ ନିରନ୍ତରାଣ ..

କୁଳାଙ୍ଗରେ ମୋହନ ପାତାରେ ନାହିଁ କାହାରେ

សំណង់នៃការអនុវត្តន៍

ទេរីនិងការបំពេលជាប្រជាជាតិ

ପିଲାମୁନ୍ଦରାଜାର ପତ୍ରକରିତାକୁମାନ୍ତିର

କେବଳ ମୁଖ୍ୟମ୍ ହେଲା ତୁ ପିଲାନ୍ତରିବାରେ ..

၁၇၁

ବାଗପିଲୁରୁଷ ପରିମଳାକାନ୍ଦିତ ବିଜୟାଚୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତରୁ

ជំនាញតាមចិត្ត ដើម្បីអនុវត្តន៍ការងារ

ມະນາຄົມສັນຕິພາບ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ວຽງຈັນ ລາວ ສະເໜີ ສະເໜີ

ເຮືອນຫຍາ... ເກມນັກງານໄລຍະວິທະຍາ ສີ່ເກມນັກງານ
ເຮືອນຫຍາ... ເກມນັກງານໄລຍະວິທະຍາ ສີ່ເກມນັກງານ
ເຮືອນຫຍາ... ອົງປະກາດ ມອນກະທຳກຳມາພູດໃຫຍ້.. ອົງປະກາດ ດຸດຕະຫຼາດ
ກຳມາພູດໃຫຍ້

କେବଳ ଏହାରେ ନାହିଁ .. ଏହାରେ ନାହିଁ .. ଏହାରେ ନାହିଁ ..

សំណង់...
តើមិនបាននូវការបាន
ដែលជាប្រព័ន្ធឌីជីថល និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស

ພວມເຕັມແກ່ ແລະ ດູກຄອນ... ເນື້ອດີ່ແລ້ວໄຮກສຳຫຼັບພົນພາກ ເຊິ່ງ: ດຸກປະກິດໃຫຍ່ມີຄວາມຮັດຈຳພົມ
ອົບປະກິດທີ່ພົນພາກພຽງພໍາກັນ ໃຫຍ່ງຕັ້ງກັນ ໃຈ: ດົກບໍລິຈາກຕະ ເນື້ອດີ່ແລ້ວກັບ.

အတောက်မြန်မာရှိသူများ၏ အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး
အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး အမြန်ဆုံး

ต่อปัญหา “วีรชน 6 ตุลา” ที่ยัง “ค้าง”

ตอนที่ 1

ข้อเขียนของผมที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ผมเขียนเป็นทั้ง ๆ ที่พ่อจะทราบผลแห่ง “ชะตากรรม” ที่จะได้รับคิดคำนวณ แต่ต้องขออภัยมิตรสหายทั้งหลายที่ผมมิอาจมีเงินมาได้ ด้วยเหตุผลเพียงประการเดียว ก็คือ มันชั้ง “ค้าง” ไม่มีอยู่

ผมไม่อยากใช้พจนานุกรมฉบับใด ๆ เพื่อหากความหมายของคำว่า “วีรชน” ด้วยค่อนข้างมั่นใจว่า หนังสือถังอิงเหล่านี้ ถึงอย่างไรก็ไม่อาจให้คำจำกัดความของคำว่า “วีรชน” ได้อย่างกรอบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนำมาจำกัดความ “วีรชน” ในเหตุการณ์องเดือด “เดือนตุลา” ที่กวนรุ่นเรารสัมผัสรามในชีวิตของตนเอง

ณ ที่นี่ ผมขอให้เราข้อนอกับไปเมื่อเหตุการณ์ “14 ตุลาคม 2516” ซึ่งได้ก่อให้เกิดคำว่า “วีรชน 14 ตุลา” ภาพที่ปรากฏคือคนในความทรงจำของพวกเรา คือภาพของประชาชนผู้ฝึกษาเสรีภาพ ที่ถูกยึดครองมาตลอดเวลาสิบกว่าปี ดังสะท้อนออกมายในบทกลอนตอนหนึ่งที่ว่า “.....ถึงมีปากกู่กูรปิดจันมิคแม้ม เขาแทะเลื้น ดูรดซ้ำดหัว...” นับถ้วนแต่ยุคของผลสุดยุค ต่อเนื่องถึงยุคสมัยของผลตนอน - ประภาส การลุกขึ้นสู้ศรั้งยิ่ง ใหญ่ที่สุดของประชาชน โดยมีศูนย์กลางนิติเด็กศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นแกนนำ ยังคงตระการดicitาหมุนและเพื่อน ๆ อยู่ด้วยกันทุกวันนี้ ภาพของคนหนุ่มสาว ถูกยิงล้มลุյงล้มลงกลางถนนราชดำเนิน , ภาพของคนหนุ่มสาวที่มีเพียงมือเปล่า กับทหารที่มีอาวุธสงครามครบมือ, ภาพของรถเมล์ที่ฟุ่งเข้าชนรถตั้ง และศูนย์ที่บังแจ้งเช่นชั้นในใจทุกคน ก็คือ ภาพของชาหหนุ่มคนหนึ่งถือไม้กระบอก ขึ้นประจัญหน้ากับกองทหารที่ดีอีปีน เอ็ม.16 พร้อมกระสุนเต็มอัตราศึก ภายนั้นถ่ายไว้เพียงเสี้ยววินาทีก่อนที่กระสุนจากฝ่ายทหารจะพุ่งพูปะทะร่างของเข้า บันเป็นภาพที่มาคลิกลงใจจดใจของเราทุกคน

เมื่อ “บรรจง” และเมีย ต้องระหะระเงินหนืออกไปด้วยประเทศไทย “พ่ายแพ้” แก่หลังประชาธิรัฐ คำว่า “วีรชน” ได้ถูกนำมาใช้เรียกงานผู้ที่อุทิ้งตัวของอาชามารด พวกร่างกายคนอาจมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ ครั้งนั้น อย่างน้อยก็คงได้ดีແเบง派ศักดิ์ค่า ไว้ทุกษ์แค่ดวงวิญญาณของ “วีรชน 14 ตุลา” บางกันอาจเคยนัวซุกซึม สรุนถูกแล้วด้วยวิญญาณของ “วีรชน” ต่อนาໄนีการพระราชทานทางเหลิงศพ “วีรชน 14 ตุลา” ที่ห้องสนานหลวง ค้านานเล่าขานที่ไม่มีวันจางจากใจของคนไทยทั้งชาติ

หลัง “14 ตุลา 16” เราได้มีโอกาสสุจารชื่อหมายชื่อ เช่น “จิระ บุญมาก” และอีกหลายคนที่เติบโตและชีวิตของตนเพื่อแลกกับประชาธิรัฐ (ที่มีอายุยืนยาวต่อมาอีกเพียง 3 ปี) เราเรียกงานผู้เสียสละเหล่านี้ว่า “วีรชน” ในขณะที่อีกค้านหนึ่ง เราได้พบว่า “ประพันธ์ แซ่ฟ้า” ผู้ซึ่งถือไม้กระบอกประจัญหน้ากับกองทหาร และถูกยิงได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่ถึงกับเสียชีวิต กรณีหลังนี้ ผมไม่เห็นให้เรียกงานบุญกลับผู้นี้ว่าเป็น “วีรชน” แม้แต่แห่งเดียว

ถึงตรงนี้ เราคงพอจะให้คำจำกัดความได้อย่างชัดเจน ๆ ว่า “วีรชน” คือ คนที่ตายแล้ว” หรืออีกนัยหนึ่ง คนที่ตายแล้วเท่านั้น จึงจะได้รับสมญานามว่า “วีรชน” ตรงนี้ทำให้ผมนึกถึงภาพของคนหนุ่มคนสาว นิติเด็กศึกษา นักเรียนช่างกล ตลอดจนประชาชนหลายหมื่น บนถนนราชดำเนิน และที่อื่น ๆ ที่ได้แสดงวีรกรรมอันห้าวหาญ ท้าทาย死นาเพื่อการอย่างไม่กลัวตาย แต่เมื่อเหตุการณ์ผ่านไป และเข้าเหล่านี้ไม่ได้เสียสละร่างกายของเข้า เขายังมีชีวิตอยู่ เขายังเป็น “วีรชน” ไม่ได้ หรือไม่ได้เป็น “วีรชน” โดยนัยของคำจำกัดความข้างต้น

ในหัวว่างเหลิงเหตุการณ์ “14 ตุลา 16” ในเมืองฯ เรายังคงค้าแข้งซึ่งสิ่งสรรเสริญ “วีรชน” ตั้งก็อกก่องไปทั่วพร้อมๆ กับการก่อประดานผู้นำแห่งจักราชท่านร่วมเป็น “พระราชนคร” จะโดยเหตุผลใดไม่ทราบ “พระราชนคร” (ซึ่งในเมืองดันนี ของพลดอนอม - ประภาส - ภารก์ เป็นตัวแทน) ซึ่งยืนอยู่คนละฝ่ายผู้ซึ่งกัน “วีรชน” ได้ถูกข้ายากกว้างขึ้นเป็น “นาขทุน - บุนศึก - สักดินา” ในเวลาต่อมา แต่ก็ยังคงลัญญาตั้งขึ้นของการเป็นตัวแทนระหว่าง “ศี - ชั่ว”, “ขาว - คำ”, “ธรรมะ - อธรรม” อย่างเห็นได้ชัด

มาถึงตรงนี้ ตัวจะขยันขามคำว่า “วีรชน” ให้กราบเข้าอีกระดับหนึ่งว่า คือ “คนดีที่ตายแล้ว” กจะไม่ผิดกรณั้ง โดยนัยของนิยามนี้ “วีรชน” ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อยสองประการคือ

- 1) ต้องเป็นคนดี ก้าวหายเสียสละ และ
- 2) ต้องตายไปแล้ว ตายจริงๆ สิ้นลมหายใจ จะเพียงแค่นาคเจ็บ ทุพพลภาพ หรือวิกฤติไม่ได้ ไม่เพียงพอ จะขาดชื่อให้ขึ้นไม่ได้เลยใช่ไหม ?
ตีความอย่างนี้ หลากหลายอาจเริ่มไม่พอใจ แต่กรุณาอ่านต่อไป

ข้อนามของผู้คงข้าม “พระราชนคร” ได้ต่อคุณถึง “นาขทุน - บุนศึก - สักดินา” ยังต้องมีองค์ประกอบในด้านกลับกันอย่างน้อยสองประการเช่นกัน คือ

- 1) เสือ ช้าง บัวชน ขับปรีย์ จัญไร ฯลฯ
- 2) มีวิถอยู่หรือตายไม่สู้สำคัญนัก เพราะองค์ประกอบขึ้นแรกเป็นสาระสำคัญยิ่งกว่า นิยามนี้ พวกร่างจะพรับกันได้ ไม่ต้องคาดหวังใจเท่าไหร่ ?

คงพอเข้าใจได้ว่า หลัง “14 ตุลา 16” นิสิตนักศึกษาขบวนทางของตัวเองไปในเหตุการณ์ ผุดกันแบบชาวบ้านก็คือ “กร่าง” ใช้เสียงแบบทุกเรื่อง ผสมข้างภาษาพองนิสิตนักศึกษายุกกันโภคตั้งของนายทุนที่ถูกปรับปรุงว่าก็ตุนข้าวสาร ทำไว้ข้าวยากหมากแพงได้ มีผู้ใหญ่หลายคนออกโรงมาเดือน แต่ก็ถูกได้กลับจาก “ผู้ชนนะ” จนผู้หลักผู้ใหญ่กล้าเนื้นเสียฟุ้กเสียคนไปเลย การโต้กลับจาก “ผู้ชนนะ” มีประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การยกอาภาร “วีรชน” ขึ้นมากล่าวอ้างเหตุชุมนุม เป็นทำนอง “สืบทอดเจตนารมณ์ ของวีรชน 14 ตุลา”

คั้นนั้น ในการกล่าวมา ไม่ว่าแม้ค้าหามเรื่องถูกคำว่าเทศกิจธิคได้ กรรมเมล็ดขี้นราศานวนางถูกโง่ที่น้ำกรรมกรถูกกล่าวเรื่อง ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นภาระหน้าที่ของคนหนุ่มสาวที่จะเข้าไปร่วมหรือนำข่าววนการต่อสู้ เพื่อ “สืบทอดเจตนารมณ์ วีรชน 14 ตุลา” ทั้งสิ้น

ผนดิคความอาการ “กร่าง” ตั้งกล่าวข้างต้นออกเป็นหลายແร

1) บทบาทของคนหนุ่มสาวเหล่านี้ถูกนับอัดด้วยระบบเพศจากการทหารนาฬายสิบปี เมื่อรับเบิดออกมานั่งมืออาชญาพชุมนุม จนไม่อ้าวทัดทานได้

2) “ผู้ชนนะ” ของนักศึกษาประชาชนในหัวว่าง “14 ตุลา 16” ทำให้คนหนุ่มสาวแห่งพ.ศ.นี้ สำคัญตันติค ให้ยังคงอยู่น่าจะรอด ก็ในเมื่อเขาสามารถก่อการ “ผลักฟ้าครัวเฝ่านดิน” ได้ ทำไม่จะก่อการกับปัญหาเล็กๆ อย่างร่องogen เหร หรือก่อกรรมเมล็ด ฯลฯ ไม่ได้ ในเมื่อนี้ มองได้ว่า “ผู้ชนนะ” ของคนหนุ่มสาวซึ่ง พ.ศ. นี้ อาชญากรรมก่อในเกิน 25-30 ปี ก็คงนึกและคิดได้เพียงเท่านั้น เมื่อเรื่องที่น่าเกินใจและน่าอึ้ง แต่ผู้

กุมารนางตัวจริงและผู้สูญเสียผลประโยชน์ ตลอดรวมถึงชาวบ้านย่านตลาดทั่วๆไป คงไม่กิดอย่างนี้แน่ หรือด้วยก็แต่เพียงส่วนน้อย

3) ไม่แน่ใจว่าจะเบรี่ยงชี้ยังกับหลักกฎหมายที่ว่า “The KING can do no wrong” ได้หรือไม่ ในสมัยสมบูรณ์ชาติธิราช หลักการนี้คือหัวใจของการปกครอง คึ้นเดินคำว่า “The KING” ก็คือ “The KING” ค้ำพั้งตนเดียว ต่อมาเก็บยกความดึง ลูก - หาดาน - เมีย - ข้าราชการคนสนิท ไคร ๆ ก็อาศัยบารมีของ “The KING” สร้างภารกิจที่ว่า “can do no wrong” กล้าๆๆ “The KING” ขึ้นมา

ในส่วนของคน “14 คุลา” ซึ่งอิงกับภาพของ “วีรชน” อันสุดเด่น เป็นที่ยอมรับในสังคมยุคนี้ (อย่าง, น้อยก็ในห้วง 1 - 2 ปี หลัง 14 คุลา 16) การชู “เจตนารมณ์ วีรชน 14 คุลา” เพื่อที่จะได้ “กร่าง” ในทุกกระบวนการ กลับกลายเป็นความพยายามที่จะแสดงตนเป็นตัวแทนของ “วีรชน” อยู่โดยส่วนตัว ๆ เมื่อวีรชนคือคนศักดิ์ทายเตือน ย้อนไม้อาจเผยแพร่ไปก็ขึ้นมาดกเดียงดึงเจตนารมณ์ของตนเองได้ เพื่อน ๆ ของวีรชนที่ยังมีชีวิตอยู่ ยังโผลเด่นอยู่ จึงได้โอกาสเข้ามายุ่งเหยิง

เมื่อลองว่ามีแต่ ให้แล้ว ก็ย้อนทำแทนได้ การ “สืบทอด” “เจตนารมณ์ วีรชน 14 คุลา” จึงปรากฏขึ้นกรังแส้วกรังแส้ว แต่โดยที่ “เจตนารมณ์ วีรชน 14 คุลา” ไม่ใช่กัมกีร์ ไม่ได้มีบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์ อักษร การนำมามา “สืบทอด” ของบรรดาเพื่อนวีรชน ผู้ใกล้ชิดวีรชน จึงสามารถดึงความไปได้ก้าวและไกลเท่าที่บุคคลเหล่านั้นจะมีจินตนาการไปถึง อันนี้ ก็เป็นจุดเดือนดอยของความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อวีรกรรมของ “วีรชน 14 คุลา” จนภายหลัง “ทรงราช” กลุ่มใหม่รวมกันกลุ่มเด่า จึงได้กล่าวขอการบูรณะท่าลายพลังอันซึ่งใหญ่ของนิสิตนักศึกษาลงอย่างได้ผล จนถึงวันนี้ ขนาดการนักศึกษาไทย จึงเพ่งหนาที่ ตอนอยืนอยู่อย่างโผลเด่น มหาประชาชนที่เกรียรยล้อบเป็นเรื่องหนึ่นเรื่องเด่น ลงจานวนลงเหลือเพียงไม่กี่หนึ่งคน แต่กว่าจะรู้ว่า “สายไปเสียแล้ว” การล้อนประบวนในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 ที่มหा�วิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงดำเนินไปอย่างง่ายดาย แน่นอน ประชาชนโผลเด่าทัวไปรุ่งศึกหดหู่และเคร้าสดคด่อการเข่นฆ่ากันในวันที่ 6 คุลา 19 แต่เราเห็นไม่พบเลยว่า มีประชาชนจากที่โน่น ที่นี่หรือที่ไหน ๆ จะเดินออกสู่ห้องถนนเพื่อประณามการเข่นฆ่าที่ทางรุณให้คร้ายยิ่งกว่า “14 คุลา 16” คงปล่อยให้บุนวนการนักศึกษาถูกปราบปรามเข่นฆ่าอยู่ในธรรมศาสตร์อย่างเดียว

ด้วย

พอทบทวนภาพเหตุการณ์เด่า ๆ มาถึงครั้งนี้ ทำให้ชี้งสังสั�กับนิยามของคำว่า “วีรชน” ที่พยาบาลเข้ากับความหมายเด็ดเดี่ยว และชี้งสังสั�ใน “เจตนารมณ์ ของวีรชน 14 คุลา” ที่สังสั� ไม่ใช่สังสัยในวีรภาพอันของอาภากล้าหาญ ไม่ใช่สังสั�ในเจตนารมณ์อันใสบริสุทธิ์ของลูกหลวง ไทยที่ต้องการสร้างสังคมให้เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ แต่ที่สังสั�ก็

1) ใครคือวีรชน ? เจพะแต่คนที่ตายไปในท่ามกลางเหตุการณ์นองเลือด 3-4 วันนั้นหรือ? แล้วคนที่นาดเงิน, ทุกหลาภพหรือแม้กระถั่งเสียชีวิต อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ดังกล่าวเด่า เขาคือใคร? จัดเข้าข่ายวีรชนได้ไหม? ตามคือ แล้วญาติพี่น้อง หรือเพื่อนพ้องน้องพี่ของคนเหล่านั้นอีกเด่า จะนับเนื่องเขาอย่างไร?

2) “เจตนารมณ์ วีรชน 14 คุลา” ก็օจะไรกันแน่ ต่อเนื่องจากข้อ 1) ตัวอย่างเช่นคุณประพัฒน์ แซ่ฟ้า กับอิกเหลาภกนที่ชักงนมีชีวิตอยู่ในสภาพทุกหลาภพไม่ว่าทางกายเรือทางจิตประสาท มีการสักกีกนที่เคยไป

ตามถึงจุดนารณ์ของเขาเหล่านั้น เท่าที่เห็นพูด ๆ กันถึง “เขตนาณ์ วีรชน 14 ตุลา” ถือวันสำคัญแต่ผู้นำนักศึกษาในบุคคลสัง “ไม่กี่คน ซึ่งบางกันคุยช่วงไว้ก่อนไม่ปรากฏที่ใกล้เคียงกับ “วีรชน” ในความหมายดังเดิมเสีย

- 4 -

เลย บางคนถึงขนาดคิดว่า “เขตนาณ์ 14 ตุลา” ไปไกลถึงสังคมนิยม หรือ สังคมคอมมิวนิสต์นั้นเท่าที่ มันจะไร้กัน ?

อย่างที่ผมเกริ่นแต่แรกแล้วว่า มนต์ “ชาติกรรม” ของผู้ที่นำเสนอด้วยข้อเขียนชิ้นนี้ ขณะที่เขียนอยู่นี้ กระแสต่อต้านงานเขียนที่คาดพึงดึงไว้ก่อนของ “ห้าวสุรนารี” กำลังเข้มข้น ผู้เขียนเรื่องดังกล่าวถูกกล่าวหาจากผู้คนในจังหวัดนครราชสีมา เพราะสิ่งที่เสนอ กระหนบอย่างรุนแรงกับความเชื่อ ความครัวหราของชน กลุ่มใหญ่ที่มีต่อ “วีรศรี” หรือ “วีรชน” ของพวกเขามา มองเป็นอะไรที่น่าสงสัย แต่สัก ๆ ก็ขึ้นหัวว่า “กัน 6 ตุลา” ก็อกนั้น “ปัญญา” มีประพฤติการณ์ ผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านวิกฤติกรุงเทพฯ จากเมืองและป่า มาในระดับหนึ่ง กจะจะมีสายตาที่ยว่า ใจกล่าวว่า บ้านร้านดินทั่วไป

สาระที่ผู้นำเสนอด้วยข้อเขียนตอนนี้ เป็นเพียงการประมวลภาพเหมือน ๆ ในมุมมองของคนเล็ก ๆ คนหนึ่ง โดยพยายามมองข้อนึงความสัมพันธ์เกี่ยวนี้อย่างระห่ำ แต่การณ์ “14 ตุลา 16” กับ “6 ตุลา 19” ซึ่ง เรากำลังจะจัดงาน “20 ปี 6 ตุลา” ในอิกไม่ก็เดือนข้างหน้า ซึ่งเราที่ผ่านได้พบสัมผัสในกลุ่มคนหลากหลาย ๆ กลุ่ม ข้างกันมีคำว่า “วีรชน” และ “เขตนาณ์” อยู่อย่างเข้มข้น ซึ่งคงจะได้กล่าวถึงในภาคข้างหน้า

ผู้ของข้อเขียนนี้คือ whom สามประดีน เพื่อนนิติสหายทั้งหลายได้ลองเก็บไปคิดกันแล้ว ๆ

1) จ้าเป็นหรือไม่ เพียงใด ? ที่พวกเรากันมองจะบานนานา “วีรชน” ให้เกิดผู้เดียวและชีวิตในเหตุการณ์ ที่เพียงผ่านพ้นไปสด ๆ ร้อน ๆ (20 ปี สูเหมือนนาน แต่ในทางประวัติศาสตร์นั้นสั้นนัก) หรือจะจะปล่อยให้ เป็นภาระของนักประวัติศาสตร์ในรุ่นต่อ ๆ ไป (กรุณาพิยนเคียงกับคำว่า “มหาราช”)

2) เมื่อมี “วีรชน” ก็ย่อมมี “ทรชน” . มีขาว บ่อนมี ค่า นิรุก ย่อมมี ผิด เป็นกวนคิดแบบวิทยาศาสตร์ที่ พวกราเดินหันหลังให้เนื้อสินกว่าปีก่อนไม่ใช่หรือ ? ทุกอย่างมีเพียงสองค้านจริงหรือ ? ไม่มีค้านที่สามหรือสี่เลย หรือ ? และ “เรา” รวมทั้ง “สังคมไทย” จะได้อย่างไรจาก คำ ๆ นี้ “ปัญญา” ? หรือจริงทั้งปวง มีโภเศและ ไม่จะ เป็นอาทิ

3) ความสำคัญที่เป็นจริงในทางประวัติศาสตร์การเมืองไทย ของ “14 ตุลาคม 16” และ “6 ตุลาคม 19” ตลอดถึง “17 พฤษภาคม 35” อยู่ที่ไหน ? ระดับความสำคัญที่เป็นจริงเบื้องหน้ามุมมองของประวัติศาสตร์ มี ความแผลมคม และเข้มข้นเพียงใด ? (อาจจะไม่รู้สึกเปลกใจเลย ถ้าอีก 100 ปี ให้หลัง ในการประวัติศาสตร์ จะพูดถึงเหตุการณ์ทั้ง 3 เพียงหนึ่งย่อหน้าสั้น ๆ - กล้ายกับพงษ์สาวสารที่พูดถึงกุญแจปิยะโน้มที่ยังสองบรรทัด)

ขอบคุณทุกท่านที่ได้เสียเวลาอ่านข้อเขียนนี้ลงบน ๓๔ ทางว่างว่าจะได้นำเสนอตอนต่อไปในเวลาอัน ควร.

๖๐๘๐ คุณภาพดี

๖ 七月 ๒๕๓๘

ก. ก. ก. ก. ก. ก.

เรารอเชิญรุ่อรัตน์ไจการณ์ ๖ ตุลา

จ ตามที่อาจารย์วิภาณรังษีมูละนกุล
เมื่อวานนี้เป็นหัวหน้ากลุ่มอาจารย์
ศิษย์เก่า (ส่วนตัว) ผู้สอนแยกไม่ได้
 เพราะหลังจากจบปริญญาได้ ๕ ปี แล้ว
 ไม่เคยได้รับจดหมายหรือการติดต่อ
 เป็นทางการจากสาขาวิชาที่ผ่านเรียนเลย
 อาจเป็นเพราะผลการเรียนที่สูง
 บัญชีศึกษาปั้นและหนังสือค้างส่งกันท้อง^{ท้อง}
 สมุดที่ทางมหาวิทยาลัย เรียบเรียงแล้วก็เป็น^{ท้อง}
 ให้เขาก็คงไม่ติดใจจะติดต่อภักดิ์ผู้อ่านอีก

ผู้เปิดจดหมายดูด้วยความดงน
 แคมปัสภายในห้องผู้มีห้องดูถ่าย^{ห้องดูถ่าย}
 เช่นห้องจดหมายก่อน Prof. W.W.
 Wager รักษาการหัวหน้าสาขาวิชาเช่นไม่
 อย่างรับตำแหน่ง เพราะถูกไฟไหม้ค่าย^{ไฟไหม้}
 แสงแรงเหลือจากเป็นไฟครึ่งไว้ ต้องเสีย^{เสีย}
 โรงพยาบาลผ่าตัด ในปีที่ผ่านมาเป็นผู้ช่วย^{ช่วย}
 ต้อนให้กับเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ช่วยสอน^{สอน}
 รวม ๔ คน พากันบ่นหัวก้อยว่าอาจารย์^{อาจารย์}
 เก่ง (ซึ่งเรียกว่าสาม W) จะกลับมา^{กลับมา}
 ถูกต่อไปในวิชาใหม่ที่ไม่ใช่ศาสตร์^{ศาสตร์}
 แทน

ข้อความในจดหมายน่าอ่าน ปืน
 มหาวิทยาลัยปิงแยงตัน ซึ่งเชื่อมติดตาม
 ทางการคือ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิว
 ยอร์ก เมืองปิงแยงตัน (State University of New York at Binghamton)
 ป้องเป็น SUNY-Binghamton แต่
 คณักสับสนและจำยาก ระยะหดสั้น
 จึงคล้องทันผ่านเรียงตัวเองว่ามหาวิทยา^{มหาวิทยา}
 สยบปิงแยมตัน ซึ่งเป็นหนึ่งในเหล่าฯ^{เหล่าฯ}
 วิทยาเขตในรัฐนิวยอร์ก ในปีนี้มหา^{มหา}
 วิทยาลัยจะเฉลิมฉลองครบรอบ ๕๐ ปี^{ปี}
 ของการก่อตั้ง และฉลองครบ ๒๕ ปี^{ปี}
 ของการสอนในรัฐนิวยอร์ก ที่ตั้งต่อ^{ต่อ}
 บริษัทออกในสาขาประวัติศาสตร์ด้วย

เพื่อแสดงให้คนต่างด้วยรู้ว่า^{รู้}
 สถาบันจะมีการปักธงชาติเช่น โดยเชิญ^{เชิญ}
 ศิษย์เก่า ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นครั้งที่ ๑ หรือ^{หรือ}
 เป็นครั้งที่สอง Dr. David Marwell
 เป็นองค์ประธาน จัดทำมหกรรมให้กับรัฐบาลว่า^{ว่า}
 เกษตร (ผู้ว่าราชการ) ของรัฐบาลว่า^{ว่า}
 ประชาชนสามารถเข้าร่วมงานได้ฟังบ้าง ก็

น้ำยาทุกอย่างได้ความรู้สึกเมื่อถูก
เหมือนกัน)

ปัจจุบัน Dr. Marwell เป็นผู้นำ
หน่วยงานและกรรมการที่วิเคราะห์ทาง
ด้านนี้ เช่น เคเนเดย์ (The John
F.Kennedy Assassination Review Board) ฯ รายงานเดินทางไป
ที่ประเทศเยอรมัน "The Search for Josef
Mengele"

ประดิษฐ์หลักที่ใช้จะพูดให้ฟังก็
คือการที่นับว่าการศึกษาเรียนรู้ติดตามใน
ความประวัติศาสตร์นั้น ช่วยเตือนให้เรา
ให้เข้าไปมีอิทธิพลในกระบวนการทุกอย่างที่ควรจะ
ของศรีสุธรรมทูลเชิงที่อย่างไร เรายังไม่เป็นหนึ่ง
ในทีมที่ติดตามสืบสวนอาชญากรรม
ลงความเสียชีวิตอย่างลénอยู่ในโลกนี้
และในที่สุด ในการที่เข้าไปรับตำแหน่ง
ปัจจุบันคือผู้ช่วยนักการคดีและการมา
ร่วมการสังหารประณามคดีคืนเดียว

บทบาทของนักวิชาประวัติศาสตร์กับ
การค้นหาความจริง ซึ่งในกรณีของ คร.
มาร์เวล นั้นต้องเรียกว่าก้าวไกลไปกว่า
การค้นหา "ความจริง" และหากแต่เป็น
การ "ห้าให้ความจริง" ปราบภัยเป็นจริง
ออกมา นั้นคือ การนำเสนออาชญากรรมที่ผิด
มหันต์ในคดีฆ่ากรรมชีวิตนับล้านคน
รัฐไทยให้ได้ นั่นคือตัวตนและตัวใจที่สาข
วิชาชีวิตและเมืองไทยนั้นคุณยังเห็นด้วยว่า
ทำได้ป่ายังมากก็เป็นภารกิจ - (ให้ห้อง
จำ) ประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปและนาทีลับ
ยังนั้น ในอเมริกา นักประวัติศาสตร์
กลับเป็นคนที่มีบทบาทสำคัญในการ
บูนากฎหมายติดตามนักฆ่าตัวเป็นเองแต่
นักกฎหมายเท่านั้น

แต่ที่ผมกลับมาคิดต่อคือว่า ทำ
ไม่ในอเมริกาเช่นสามารถใช้ประวัติ
ศาสตร์ไปชุดคันและทำให้ความจริง¹
ปราบภัยออกมายังไง ทำให้เราทำไม่ได้.
 เพราะเราไม่กว่า หรือซึ่งเกี่ยวโยงกัน
 ค่าตอบแทนไม่ใช่ห้องน้ำ หากแต่ผู้คิด
 ว่าบทบาทในกระบวนการจะให้ปราบภัย²
 นั้น เอาเข้าจริงๆ แล้วเป็นบทบาททาง
 การเมือง มันขึ้นอยู่กับมุมมองทางวิชา
 ทางและกิจกรรมค้นคว้าธรรมชาติ แม้
 จะยังทำให้ในรูปแบบของวิชาการก็ตาม
 เพราะเรื่องของมันเกี่ยวพันกับการใช้
 อำนาจซึ่งทั้งทางตรงและทางอ้อม ยัง
 กวนชีวิตมนุษย์ทั้งก่อสร้างนี้เป็นอย่างท่อน
 โครงสร้างของตัวนั้นทั้งหมดที่เป็น
 ในสังคมนั้นๆ ด้วย

นักคดีที่นักวิชาการทุกภาคีโดย

การณ์ ๖ ตุลาฯ จะครบสองหมา
รรษายแล้ว แต่ความปรบปรุงและความทรง
จั่งท้อเท่ากันนั้นยังคงดำเนินต่อไป เท่า
กับกรณีการสืบสืบคดีอยุธยาเมื่อปี พ.ศ.
๒๓๑๐ เสียอีก

เรามักเอียงสูงมาดูว่า "ประวัติ
ศาสตร์ชั้นยอด" และให้ข้อคิดว่า เพื่อไม่
 ให้ประวัติศาสตร์ชั้นยอด เรายังต้องไม่
 กระทำการคุณเด็ดดังที่เคยเกิดขึ้นในอดีต
 มา ก่อนแล้ว แต่การที่จะหลีกเลี่ยงการ
 กระทำการคุณเด็ดดังที่เคยเกิดขึ้นในอดีต
 นั้นเป็นทางการจากรัฐบาล หรือผู้มี
 อำนาจในระบบราชการ (ซึ่งมักไม่ได้รับ³
 กระตือรือร้นในการสั่งให้ห้ามความจริง⁴
 ให้ปราบภัย" ลักษณะใด)

หวานกลับมามุกคิดถึงอาชญากรรม
 ในประวัติศาสตร์การเมืองไทยເທົ່ານີ້
 ຈຳຕັ້ງ กรณีมีประวัติศาสตร์ ๑๙ ผู้ต้องหา
 ฝ่าย ไม่ใช่ พ.ศ.๒๔๘๒ ลันเป็นบุคคลของ
 จอมพล ป.พิบูลสงคราม ที่รัฐกันต์ใน
 สมัย "บุคคลเดียว"

ต่อมาถึง กรณีที่ ๔ ขั้นตอนนี้ซึ่ง
 อยู่ในสายท่าหนีรีต พนมยงค์ และการ
 ประหารชีวิตด้วยถ่านนาฬิกาผงต่อการของ
 มาตรา ๑๗ สนับสนุนเพลดถูกต้อง ตามรัฐ
 และห้องกรณีที่ถูกต้อง ที่พากาน
 ที่ ๔ ตุลา ๒๕๑๙ และ กรณีพากาน
 ที่ ๕

อาชญากรรมหลัก ไม่เพียงแต่ไม
 ถูกนับว่ามีค่าโดยและคงอยู่ นักวิจัยต้องหัน
 ชัดเจนค่าเสียหายแก่ผู้ดู กระทำการ
 เสียหายท่านนั้น แม้เพียง แค่การค้นหา
 "ความจริง" ของเหตุการณ์และคดีเหล่า

น้ำพุที่ในทางความคิด ประวัติ
 ศาสตร์มันใหญ่ ความเชื่อเช่นนี้เป็น

บุคลิกภาพการท้าทายที่ไม่เคยปฏิบัติ ประวัติศาสตร์ไม่เคยมีมา หนึ่งที่ร้าวประทึกโลกทั้งใบเมืองไทยใน อดีตพันธุ์ก้าวช้าไม่ไปถูกความเป็น “มาตรฐาน” ของมนุษย์ได้ พยายามยัง ผูกตัวไม่ไว้ภายในสีไม้ด้วยไก่ไว้ กับปูจุบันและอนาคต การนั่งลงตาม เมื่อวิเคราะห์ให้ถูกที่สุด “ปัจจุบัน” และ “อนาคต” ที่เราหาก็ต้องไว้นั้นเป็น ปัจจุบันและอนาคตของเดือนและของ คนส่วนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งมักเป็นส่วนก ล่าวที่เป็นผู้นำและมวลชน ส่วนปัจจุบันและอนาคตส่วนที่เป็นของสังคมทั่วไป ส่วนใหญ่ในเดือน กลับไปเมื่อที่ทางและค านในความรู้สึกนึกคิด และในทัศน ของสังคม

ในการปรับตัวประวัติศาสตร์ นี้ หมายความว่า มีในทัศน์เรื่องความสามารถ ทั้งคนใหม่และคนเก่า หรือวัยรุ่น ไม่ได้เดินบนเส้นตรง หรือเป็นเขต ลวดที่จะต้องยกระดับให้สูงขึ้นไป เรื่อยๆ ในความคิดแบบไทย อดีตจริง เป็นปูจุบันและเป็นอนาคตให้ ในท่า ของเดียวที่นักแสดงและปูจุบันจะ กลายเป็นอีกดีไป ทั้งหมดเป็นงานก้าง กะภัยที่หมาดวัยนักเรียนอยู่ในวัยสองสาร ในที่สุดไม่ได้หรือเสียมากกว่าคร โนดีที่ปูจุบันและอนาคต

ความเชื่อถือเพื่อสังเขณนี้ แท้จริง แล้วเป็นกระบวนการและค่านิยมที่ต่อต้าน ประวัติศาสตร์ที่ไม่ยอมรับที่สุดจริงไม่ นานมาสก็ใจอธิบาย ที่สังคมไทยและนัก วิชาการไทยจะมีวรรณประวัติศาสตร์ ที่ทุกคนนั่นพยายามและควรที่จะเป็นปฏิริ บยาที่สุดสังคมหนึ่ง (ยังไม่ต้องพูดถึง ที่รัฐบาลของนักการเมือง และวิชาชีพ อีก)

บทเรียนและผลของการเมืองของ การณ์ ๖ ตุลาฯ นั้น ยังไม่มีการประมิน แต่เคราะห์ที่กันอย่างจังหุ้ง นอกจาก ชื่อสังกัดส่วนๆ ในบทความเป็นวันเดือน การณ์ครั้งนี้เรื่อง “Withdrawal Symtoms : Social and Cultural Aspects of the October 6 Coup” (Bulletin of Concerned Asian Scholars July-Sept., 1977) ไทย ยังคงมองว่า ซึ่งให้ชื่อว่า สมมต ของประวัติศาสตร์ที่รัฐบาลและนักการเมือง ประการแรกเป็น ถูกเรียกว่า “ความ หมายสำคัญของรัฐบาลนี้ของการเมืองไทย

รายงาน ว่าเป็นเรื่องของภารกิจชั้นและ ของคนบางกลุ่มเป็นเรื่องที่ไม่ควรรับ รู้และเข้าใจของชาวบ้านให้สนใจหรือการ ทำให้การเมืองที่เป็นเรื่องปกติของรัฐ ไม่เป็นใหญ่ที่สำคัญของชาติ หากรา บเป็นภารกิจของรัฐมีภารกิจที่จะผลลัพธ์ บรรลุทางโลก

ประการที่สองของนักศึกษาต่อสรุ ประหาร ๖ ตุลาฯ ทำให้มีนักศึกษาและผู้ ศึกษาทางการเมืองซึ่งแต่ก่อนการเมื หานี้ออกหัวไว้ปกติเป็นเพียง “ถ้า ชั่วๆ” ที่ผู้คนต้องอยู่กับสิ่งที่ไม่แน่นอน บางส่วนเท่านั้น เช่น ความวินิจฉัยที่ไม่ ถูกต้องเป็น “ทั้งหมด” หรือตัวติด นิบบ์ที่ผู้ขาดใจคนบางกลุ่มเห็นนั้น แต่หลัง ๖ ตุลาฯ นักศึกษาต้องกลับไป ค่อนข้างมากพร้อมไม่ใช่แค่ติดบาก แห่งนักศึกษาไป ๖ ตุลาฯ ทำให้ ผู้ช่วยต้องยกหัว แม่พากเจาะจงไม่ ได้ตระหนักรึมีนักศึกษา ว่าพวกเขานี้ต กระทำการถั่นที่เรียกว่า “สองครั้ง กลางเมือง” ซึ่งในสังคมไทย ในรัชกา ลพระปัทุมฯ แห่งการการท้าอันนุนแรงเกิน กว่าปกตินั้น ทำให้คนหันหน้ากลับให้กับ บรรดาชาชีวัญ และความเชื่อที่พวกเข ยึดถือและขยายเมืองนี้

การสูญเสียความชอบธรรม และ พลังครอบงำเหลือสังคมและการเมือง ไทยของกองทัพก็เริ่งต้นขึ้นในวินาที แรก ภายหลังการยึดอำนาจของ “คณะ ปฏิรูปการปกครอง” ในปี ๒๕๑๙ ด้วย เหตุนั้น

หลายคนไม่อยากการลักลั่งและไม่ ต้องการเห็นเหตุการณ์ท่านองนั้นอีก กรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ซึ่งนำไปสู่การรัฐ ประหารอีกครั้ง โดยคณะกรรมการที่เรียก ตัวเองว่า “คณะปฏิรูปการเมือง” เป็น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์การเมือง ไทยซึ่งสร้างความตัดแบ่งแตกแยกอย่าง รุนแรงให้เกิดขึ้นในสังคมไทย รัฐ ประหาร ๖ ตุลาฯ เป็นการต่อเนื่องของการ ปฏิรัฐ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ที่ยังไม่สิ้นสุด เป็นการขับเคี่ยวน้ำหนักเพลิงไฟ ไม่ออก รัฐบาลราชการ และเนื่องอน ออก “รัฐ ธรรมไทย” ด้วยอย่างที่สึกเสื่อมไม่ได้

นั้นคือพังของชีวันการนิสิต นักศึกษาและประชาชน ซึ่งต่อมา ขยายออกไม่เป็นพังพันธ์นิตร “สามประสาท” หรือ กรรมการ รายงาน และนักศึกษาที่ไม่ยอมรับการ ประชุมที่มีก่อตั้งที่เพรียบเป็นอุบลประการ และกองบัญชาการโดยมีพลังคนชั้น กางลังอุ้ยระหว่างกลาง และอยู่ใน ปัจจุบันช่วยกันหนดความได้เปรียบ ให้เปรียบในวาระสุดท้ายของการ ต่อๆ

การแสวงหา

ครั้งใหญ่

หลัง 6 ตุลาคม 2519

การกลับคืนมาสู่สังคมเมือง
อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากที่ไปใช้
ชีวิตในป่าเป็นเวลา 3-6 ปี ทำให้
คนหมู่บ้านรู้สึกว่าไยรุ่น 14 ตุลาและ
6 ตุลาต้องปรับตัวอีกรอบอย่างชุน
แรง ภายหลังจากที่ต้องปรับตัว
อย่างมากเมื่อหลบหนีเข้าร่วมกับ
พรรคคอมมิวนิสต์ในปีพ.ศ. 2519

ช่วงเวลา 3-6 ปีในป่าเป็น
พวกราชต้องปรับตัวหันทางร่างกาย
จิตใจ และวิธีคิด จากนักศึกษา¹
ปัญญาชนเปลี่ยนไปเป็นคนที่ต้อง²
ทำการผลิต มีชีวิตอยู่ภายใต้
ระบบเมียนแบบแผนที่ซัดเจน ผู้คน
จำนวนหนึ่งอยู่ในสภาพการสูญ
ในช่วงเวลาเช่นนั้น พวกราชมี
โอกาสศึกษาถึงสถานะส่วนตัวน้อย
ลงเนื่องจากสภาพวิถีและพหุภายน้ำ
ใช้ว่าปัญญาชนคนหมู่บ้าน

ทุกคนจะหลบหนีเข้าป่าไปทั้งหมด
เมื่อพบกับการล้อมปราบและ
สังหารหมู่กลางเมือง เมื่อเดือน
ตุลาคม 2519

นอกจากผู้ที่เลือกอดไปเข้า
ร่วมกับกองทัพพรรคคอมมิวนิสต์
ในป่าเป็นเวลา ยังมีผู้คนอีก 2 กลุ่ม³
หลักๆ คือ กลุ่มที่เก็บตัวใช้ชีวิต
อยู่ในเมือง และผู้ที่เดินทางออก
ไปยังต่างประเทศ ในช่วงเวลาเหล่านี้
นั้นผู้คนหั้ง 2 ก่อนที่ต้องประ-
สบกับสภาวะชีวิตที่ทำให้ต้องปรับ
จิตใจและวิธีคิดครั้งใหญ่เช่นกัน

ในช่วงปลายๆ ของการใช้
ชีวิตในป่าเป็นของคนหมู่บ้านนั้น⁴
พวกราชต้องพบกับเรื่องปมความ
ขัดแย้งทางความคิดอย่างหนัก⁵
จนทำพวกราชไปสู่จุดที่ตัดสินใจ
แยกทางกันเดินกลับพรรคคอมมิวนิสต์⁶
แห่งประเทศไทยในป่า

แต่สำหรับพวกราชที่เดินทาง⁷
ไปต่างประเทศ และพวกราชที่อยู่ใน
เมืองจำนวนหนึ่ง ความขัดแย้ง⁸
ในตัวเองของพวกราชค่อนข้างจะ

เกิดขึ้นแล้ว

การใช้ชีวิตอยู่ในเมืองภัย
หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519
สำหรับคนหมู่บ้านที่เคยเป็นนัก
กิจกรรมนั้นต้องเผชิญกับภาวะ
ความกดดันอย่างมาก นอกจาก
ความไม่มั่นใจต่อความปลอดภัย⁹
ในชีวิตของตนแล้ว เขายังต้อง¹⁰
อยู่ภายใต้ความกดดันของความ
รู้สึกว่าทำไม่เข้าใจอยู่ในเมือง
ต่อไปในขณะที่มิตรสหายจำนวน
หนึ่งได้เดินทางเข้าป่าไปทำการ
“สูรูป” ร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์¹¹
แห่งประเทศไทยในป่า เป็นการ
พยายามจะติดต่อกับมิตรสหาย
และการทำการเคลื่อนไหวเดิน
อย่างลับๆ ในเมืองก็เป็นสิ่งที่¹²
สร้างความหวั่นวิตกอยู่ในใจกับ¹³
การไม่ให้ถูกจับกุมจากอำนาจรัฐ

สำหรับคนที่อยู่ในเมืองบาง
คนที่พожะหามมุ่งลดภัยได้
จำนวนหนึ่งพยายามทำการตัวกลม¹⁴
กลืนกับห้องเรียนแต่ก็มีอีกจำนวน
หนึ่งที่น้ำพาตัวเองสู่การค้นคว้า

และครุ่นคิดอย่างจริงจัง

ในช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวนั้น คนหนุ่มสาวอยู่ในกระแสที่เคลื่อนไหวไปตลอดเวลา การหยุดลงเพื่อทำการชุมนิดวิพากษ์วิจารณ์ตัวตนและวิธีคิดของตนเองอย่างจริงจังในฐานะปัจจุบันเจกบุคคลสังกัญกลางเลยเสมอๆ ในเวลานั้นความเป็น“มวลชน”ถูกยกและให้คุณค่าเหนือกว่า“ตัวตน”ในฐานะปัจจุบันบุคคล แต่เมื่อกระแสความเคลื่อนไหวลดดูดลง ประกอบกับการพนักความเครื่องเดือนใจอย่างรุนแรงในเหตุการณ์ ๖ ตุลา ความหวั่นไหวนั้นค่อยๆ กลایเป็นพลังรุ่งเรืองให้เข้าสู่ตรวจสอบและคิดค้นหาคำตอบและทางออกให้กับการใช้ชีวิตในสภาวะการณ์ใหม่

กลุ่มเล็กๆ ของมิตรสายนักกิจกรรมที่มักจะไม่ใช้พากคนในห้วงบวน จึงจับกลุ่มกันอ่านหนังสือ ค้นคว้า และถกเถียงกันอย่างเอื้อเป็นอัตมาย บางครั้งเมื่อ

ได้ออกสารใต้ดินบางชิ้นมา ก็แบ่งกันอ่าน ข้อพเจ้ายังมีกลุ่มเล็กๆ ของมิตรสายที่สนใจและสามารถวิจัยในความปลดภัยได้อย่างเต็มที่อยู่กลุ่มนี้ เรากลุ้มจับตามองและถูกพยาบาล “จัดตั้ง” จากคณาจารย์ ฝ่าย แท่กลุ่มของเรามากเป็นตัวปัญหา เรายังคำนึงและคิดอย่างกว้างไกล เพราะว่าในความจริงแล้ว คำนึงและข้อขัดแย้งเหล่านั้นคือสิ่งที่อยู่ในตัวเราและเราพยายามผลักดันให้หายไป อย่างที่ตัวเองพอใจ เมื่อพูดคุยกับคนนอกกลุ่มที่พยายามเข้ามาจัดตั้งความคิดให้กับคนในกลุ่มเรานั้นสังเกตและประเด็นความคิดที่ไปลงตัวของเรารึสิ่งผ่านออกไปย่างช่วยไม่ได้

จะพูดได้ว่าที่สำคัญของการตรวจสอบใหม่ของคนกลุ่มเล็กๆ ก็คงไม่ภายนหลังเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒. ๑๙ มีคนไม่น้อยที่เริ่มการตรวจสอบ ห. ครั้งใหม่ เช้าครุ่นคิดหาคำตอบของ“ปัจจุบันบุคคล” ซึ่งไม่ใช่แค่

ตอบสำเร็จว่าปีที่เขาเคยให้กับตัวเองในฐานะ“มวลชน” ดังเช่นเมื่อก่อนหน้านี้.

แน่นอนว่าการทำบทความนี้ทำให้พากษา “แปลกดไป” ในสายตาของผู้ที่ยังใช้คำตอบสำเร็จ รูปอยู่ การโจมตีจากคนรอบข้างเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเสมอๆ คำสอน หลาຍฯ คำถามก่อตัวขึ้นจากคนกลุ่มเล็กๆ ที่ไม่พอใจอยู่เพียงคำตอบสำเร็จเดียว พากษาอยู่กับกระฉักระยะไม่มีระบบหรือแบบแผน ไม่มีองค์กร ไม่ประสานกัน หากแต่พากษาทำลังครุ่นคิดถึงประเด็นปัญหาที่ใกล้ตัวพากษาเหมือนกัน

การริบตั้งแบ่งคิดกับมวลชน-กรรมสุตรสำเร็จของชาวป่านี้นั้น เกิดขึ้นเมื่อได้อ่านต้นฉบับหรือเอกสารโดยเนียบที่ส่งผ่านกันมาหลาຍฯ หอด ประเด็นเรื่องแนวทางคิดปัจจุบัน ขยายสู่ปัญหาระบบคิด ในແສ້ງຄມມຸນກວາງ ມິຕີຍລາງ “ໂລກໜັງສູ່” ຍືນສົມວິນ

การปฏิวัติของฝ่ายซ้ายยังเข้มแข็งอยู่นั้น การที่เข้ามาสามตัวเอง และเพื่อนร่วมแนวทางด้วยความคิดและค่าธรรมชาติไทยฯ ยอมต้องพากับภาวะกดดันมากมายอย่างหนัก

พากที่ครุ่นคิดและค้นหา คำตอบให้กับตัวเองอีกกลุ่มนึง คนได้แก่พากที่เดินทางไปต่างประเทศ พากษาไม่օກສได้พัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศของตน อันเป็นเครื่องมือนำไปสู่การเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น และประกอบกับความไม่เห็นด้วย ไม่พอใจต่อภาพการณ์เฉพาะหน้าในช่วงนี้ ของสังคม

พากษาจึงเป็นอีกกลุ่มนึงที่ตั้งค่าdamและส่วงหาคำตอบให้กับตัวเองและสังคม จำนวนหนึ่งของพากษาเหล่านี้คือเล็กๆ มากเป็นนักวิจารณ์สังคม และนักวิชาการทางสังคมที่ส่งผ่านความคิดอกรมาในสือสารรณชณในปัจจุบัน

กระแสจะหันให้เห็นถึงความขัดแย้งในบริบทของสังคมช่วงนี้ได้อย่างชัดเจน ความขัดแย้งในความคิดนั้น มีได้มีอยู่เพียงที่ “ໂລກໜັງສູ່” ได้นำเสนอ และมีได้มีอยู่เพียงเฉพาะในกลุ่มผู้ทำและผู้อ่านໂລກໜັງສູ່ แต่เป็นสิ่งที่มีอยู่ทั่วไปในหมู่ปัญญาชนที่อ่านหนังสือ

การครุ่นคิดและส่วงหาจากเรื่องเล็กๆ ที่ใกล้ตัวนี้ແນກคนจำนวนหนึ่งไปสู่ปัญหาใหญ่ อย่างเรื่อง “แนวทาง” และ “วิธีชีวิต” และนำพาไปสู่ “การเลือก” ในที่สุด

การตีเข้ามายังความเป็นปัจจุบันบุคคลของคนจำนวนหนึ่งนั้น มีใช้การลงทะเบียนอุดมคติอุดมการณ์ที่เข้าเคยมี แต่เป็นการยกตัวตนของเข้าสู่คุณภาพใหม่ที่ต้องเชื่อมกับการประเมินหรือไม่ไว้วางใจ การถูกใส่ห่วงว่าเป็นพากนักลัทธิแก่พากปฏิริยາ พากคัมภีร์ในปริญากาศสังคมช่วงราปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ซึ่งความเชื่อมั่นต่อแนวทาง

คุณศักดิ์ ภัทรกุลวนิชย์

หลัง 14 ตุลาถึง 6 ตุลา : สามปีที่สูญหาย

เจ้าตัวสิ่งที่เราเชื่อมา กกว่าจะร้าวเล็กถึงสิ่งที่เรารู้ ทั้งยังจดจำความเรื่องนั้นได้เนื่องนานกว่าการระลึกได้ฯ
เนื่องนานกว่าการรู้ และเนื่องนานยิ่งเสียกว่าการจดสนเท็จ

WILLIAM FAULKNER,

LIGHT IN AUGUST

YOU ARE ALL A LOST GENERATION

ในหนังสือ THE SUN ALSO RISES (1926) เอมิลี่เยย์ยาค่าก่อค้ากับลึกลับคนรุ่นใหม่ที่เกอร์รูด สไตน์ เคยพูดกับเขามาเป็นคำชี้แจงว่า หนังสือนวนิยายอันดังกล่าวเป็นเพื่อรับการยอมรับว่าเป็นภาพอันเจ้มชัด ของความรู้สึกผิดหวัง สับสน วากวนใจ ตลอดจนการดำเนินชีวิตอย่างเลื่อนลอยไปทิศทางวนเวียนอยู่ในร้านเหล้า หนึ่งไปยังอีกร้านหนึ่งเพื่อจะลืมเลือนบาดแผลในจิตใจอันเป็นผลมาจากการสงครามโลกครั้งที่หนึ่งของ คนรุ่นสูญหาย

คนรุ่นสูญหาย จึงกลายเป็นคำที่ใช้เรียกบัญญาชน นักเขียน และศิลปินชาวอเมริกันในยุคหลัง สมัยโลกครั้งที่หนึ่ง ที่สูญเสียและหมดความตั้งใจพยายามอย่างใดๆ เพราะความผิดหวังอย่างรุนแรงที่อุดมการณ์ อันสูงส่ง คนเหล่านี้ค่อนข้างไม่รู้จะเดินทางตัวเองออกจากบ้านเกิดเมืองนอน และไปตั้งรกรากกันที่ปารีส อาทิ เอมิลี่ พิกซ์เซอร์ล์ เอชราฟวันด์ และ约翰 ดอส พาสเชล

พวกเขายังคงเป็น คนรุ่นสูญหาย ทั้งในแง่ที่พวกเขารู้สึกว่าช่วงชีวิตที่ต้องอยู่ในโลกของมนุษย์ไม่สอดคล้องกับการทุ่มเท ให้กับอุดมการณ์เพื่อจะพบว่ามันเป็นเพียงนาฬิกาและในแง่ที่ชีวิตหลังสมัยโลกของพวกเขามาดำเนินไปอย่างไรๆ จุด หมายและทิศทาง เสมือนหึงคนหลงทางกลางทะเลรายแห่งความสัมภัย และที่สำคัญในแง่ที่คนรุ่นนี้ถูกทำให้ สูญหายไป หรือเป็นได้อย่างมากเพียงเชิงอรรถของภาษาเรียนประวัติศาสตร์พัฒนาการทางความคิดของโลกตะวันตก ในบ้านเรามี คนรุ่นสูญหาย กับเราบ้างหรือไม่ หลายคนที่นิ่งไปยังกุ่มคนที่เรียกว่าเป็น คนรุ่น 14 ตุลา (ศูรเชษฐ์ บุญมี สรุปเนื้อหาความทรงจำ 20 ปี 14 ตุลา และปัจจุบัน , 2537 หน้า 23)

จากการอ่านงานเขียนบทสัมภาษณ์ บทร่วมร่างรับความในใจของคนที่เรียกตัวเองว่า คนรุ่น 14 ศุภฯ ผู้เกิดความรู้สึกว่าในบ้านเรานั้น มีคนอีกรุ่นหนึ่งที่พ่อจะเรียกได้วาเป็น THE LOST/ LOSERS GENERATION นั้นคือ คนรุ่นก่อน 6 ศุภฯ

พวากษาคือ คนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองอย่างเรื่อ้อนในช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516 คนที่ความรักครั้งแรกของพวากษาคือความรักประชาชน คนที่การันต์เพื่อแผ่นไปเที่ยวต่างๆ ดินๆ ไม่กลับบ้านกลับซ่องคือ การอุดตเหตุหลับบ้านนอนอุดตะเภาเดินติดไปสเตอร์ตามที่ต่างๆ ทั่วกรุงเทพฯ คนที่หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เดินเข้าไปลับปืนหั่นทั้งนั่งกลางเงาลับหรือใส่เสื้อคล้อง คนที่เมื่อออกมาจากป่าแล้วต้องมาเริ่มนับต้นบิตใหม่ให้ที่ศูนย์แล้วที่ติดลบหลายคนไม่จบแม้แต่มัชัยมปลายต้องกระเดือกกระสนกับบิต โดยไม่เคยคิดหรือคิดก็มิอาจจะอุตสาหะฟังฟ่ายเรียกร้องขอความเห็นใจจากใครๆ ทั้งสิ้น คนที่ไม่มีใครอยากรอเยี่ยดึงในงานเขียนประเทศาให้ทราบทันทีก็หรือบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับบ้านบ้านการนักศึกษา ประหนึ่งว่าหัวใจเรา 3 ปีนั้นไม่ปรากฏอยู่ในปฏิทิน

คนรุ่นก่อน 6 ศุภฯ คือพวากที่ต้องอยู่กับความรู้สึกว่าตัวเองคือผู้แพ้ เมื่อตอนอยู่ในเมืองก็แพ้ เพราะถูกปราบปราบในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม และเมื่อเข้าไปยังต้องแพ้อีกเป็นช้าสองเมื่อป่าแทรก ผิดกับ คนรุ่น 14 ศุภฯ แม้จะรู้สึกว่าแพ้จากการที่ต้องออกมากำบ้ำ แต่อย่างน้อยพวากษามีชัยชนะในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ให้พูดถึง

ยังกว่านั้น สังคมของศุภฯ ให้อภัย กับการเข้าป่าของคนทั้งสองรุ่นนี้ การออกมายุดถึงประสบการณ์ ในป่าจริงได้รับการต้อนรับจากสังคมด้วยดี ทุกคนฟังอย่างดีน้ำตาตื้นใจราวกับกำลังรับฟังประสบการณ์การไปทัศนารถในดินแดนอันน่าลึกซึ้งของพิศวง จนเกิดปรากฏการณ์แบ่งประสบการณ์ในป่าให้ลายเป็นสินค้า ทั้งในแบบสินค้าเชิงนามธรรม และเชิงวัตถุธรรมที่เห็นชัดเจน เช่น การจัดทัวร์เข้าค้อ

ในขณะที่สังคมของศุภฯ ยังไม่ยอม (หรือไม่พร้อม) ที่จะ ให้อภัย กับการกระทำของ คนรุ่นก่อน 6 ศุภฯ ประสบการณ์และเรื่องราวของบ้านบ้านการนักศึกษา ในช่วงเวลา 3 ปี คือจากหลัง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 จึงกลายเป็นเสมือน เรื่องห้องห้าม ที่ไม่มีใครอยากรอเยี่ยดึงหรือไม่ก็เยี่ยดึงอย่างเสียไม่ได้ พวากษาไม่มีคำแนะนำ แห่งที่ในประวัติศาสตร์ หรือถ้าจะมีก็เป็นเพียง เชิงอรรถ ในแง่สังคมของพวากษาจริง คล้ายคลึงกับ คนรุ่นสูญหาย ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งยิ่งกว่า คนรุ่น 14 ศุภฯ มากนายนัก

ทำไม่ คนรุ่น 6 ศุภฯ ต้องรู้สึกหรือถูกทำให้รู้สึกว่าตัวเองคือ THE LOST/ LOSERS GENERATION ด้วยเจ้า? จนทุกคนในรุ่นนี้มองที่จะเรียกตัวเองว่าเป็น คนรุ่น 14 ศุภฯ มากกว่า ทั้งที่ว่ากันตามความจริงแล้ว เขากล่าวนั้นมีบทบาทและเข้าร่วมบ้านบ้านการนักศึกษาในช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516

จะพูดไม่ได้ถึงความแตกต่างระหว่าง คนรุ่น 14 ตุลา กับเจนเนอเรชั่นเอกซ์ที่มีความต่างของช่วงเวลาถึงยี่สิบปี แค่ห่วงเวลาที่ต่างกันเพียงหนึ่งปีระหว่าง คนรุ่น 14 ตุลา กับ คนรุ่นก่อน 6 ตุลา ถ้าเป็นนานพอที่ประวัติศาสตร์ จะจับแยกคนสองรุ่นนี้ให้อยู่กันคนละยุคสมัยและคนละบทของหน้าประวัติศาสตร์

งั้น วินิจฉัย หนึ่งใน คนรุ่นก่อน 6 ตุลา พูดถึงปัญหาการเขียนพลอตที่ต่างกันให้กับเอกสารทางประวัติศาสตร์ว่าสามารถส่งผลให้เกิดการตีความ จัดยุคสมัย และประเมินคุณค่าบุคคลในประวัติศาสตร์ที่ต่างกันໄວ้อย่างน่าสนใจ ทั้งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเชิงปัญหาสามมิลลิลิ่กที่สูญหายในปัจจุบันประวัติศาสตร์ที่มนวนการนักศึกษาให้อย่างดีเดียว

ใน ผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยกรณีพระมหาธรรมราชา : ผู้ร้ายกลับใจหรือถูกใส่ความโดย PLOT ของนักประวัติศาสตร์ งั้นขี้ได้เสนอไว้ว่า

โครงเรื่องใหม่ที่นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่ ให้จัดระเบียบข้อมูลก่อให้เกิดการเลือกสรรและจัดความสัมพันธ์ของเหตุการณ์เปลี่ยนไป เสมือนการใช้จังหวะหรือกันห้องตัวโน้ตเปลี่ยนไป ตนตระที่ได้ยอมต่างกันออกไป การ PLOT ประวัติศาสตร์ยังส่งผลอีกหลายประการรวมทั้งทำให้พระนเรศวรมีสถาน (สะกดตามต้นฉบับ) เป็นเพียงร่องรอยที่หายไป แทนที่จะได้เป็นจักรพรรดิราชและทำให้สถานะบุนพลแก้วอย่างพระมหาธรรมราชาถูกกล่าวถึงความตกลงเป็นผู้ร้ายคนหนึ่งในประวัติศาสตร์จนต้องแก้ต่างด้วยการอธิบายว่าเป็น ผู้ร้ายกลับใจ (ไทยคดีศึกษา : รวมบทความทางวิชาการเพื่อแสดงมุทิตาจิตอาจารย์ พันเอกหญิง คุณนิโอน สนิทวงศ์ ณ อยุธยา , 2533 หน้า 195)

ในท่านองเตียวกันกับบัญชาสถานะ พะเบอก หรือ ผู้ร้าย หรือ ผู้ร้ายกลับใจ ของพระมหาธรรมราชา การเขียนประวัติศาสตร์ที่มนวนการนักศึกษาไทยตั้งแต่ห่วงก่อน 14 ตุลาคม 2516 เรื่อยมาจนถึง 6 ตุลาคม 2519 แม้ว่าในเชิงลักษณะแล้วจะต้องถือว่าอยู่ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกัน แต่เราจะพบว่ามีการใส่พลอตเพื่อกำหนดจุดเริ่มจุดท้าย และจุดลิ้นสุดให้กับช่วงเวลาที่ต่างกัน ส่งผลให้เราได้ภาพของมนวนการนักศึกษาในช่วงนี้แตกต่างกัน เกิดการแบ่งรุ่นและประเมินคุณค่าบทบาทของรุ่นที่ต่างกัน

มนวนการนักศึกษาในพลอตประชารัฐปีโดยสังคมนิยม

หล่ายคนคงจำกันได้ดีว่าในช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516 และก่อน 6 ตุลาคม 2519 นั้น มีการเขียนพลอตว่า ยุคนี้คือ ยุคทองของมนวนการนักศึกษา เพราะเป็นยุคสมัยที่นักศึกษาจำนวนมากเข้าร่วมต่อสู้เรียกร้องความ

เป็นธรรมและร่วมเปลี่ยนแปลงแก้ไขสังคมอย่างต่อเนื่อง มีภารัจตั้ง การต่อสู้เคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบและเป็น
ขบวนการ

เมื่อวันพุธที่หนึ่งนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้เพื่อสังคมใหม่ สถานะของเหตุการณ์ 14 ตุลาคม แม้จะมีความสำคัญแต่ก็ถูกจัดวางให้เป็นเพียงภารกิจของบุคลากรนักศึกษา บรรดานักศึกษาในรุ่น 14 ตุลา แม้จะมีคุณภาพการต่อต้านการเคลื่อนไหวของนักศึกษา แต่ก็ถูกมองว่าเป็นเพียงคนรุ่นบุกเบิกหลายคนลึกลับถูก วิพากษ์ หรือถูก รวมหมู่กันว่าเป็นเสรีนิยมอนาธิปไตย หรืองานขั้นปัญญาหนนายทุนน้อย

เสกสรรค์ ประเสริฐกุล ผู้นำคนสำคัญในเหตุการณ์ 14 ตุลาคมได้สะท้อนไว้ว่า คนรุ่น 14 ตุลา นั้น มีความหลากหลายของปัจเจกภาพเชิงหลักมุชยนิยม (HUMANISM) และมีความเป็นเสรีชนมากกว่าพวกที่ดินตัวต่อสู้ช่วงหลัง 14 ตุลาคม... คนรุ่นก่อน 14 ตุลาคมส่วนใหญ่จึงไม่ได้เข้ามามีบทบาทในการนักศึกษาประชาชนช่วงหลัง 2516 หรือถ้าบังเอิญมีบทบาทอย่าง微ก็ถูกมองว่า ร้าย จัดตั่งโดยมีด้วยสารพัดช่องทาง (ปากคำประวัติศาสตร์ : บทสัมภาษณ์ในรอบสองทศวรรษ 2536 หน้า 218)

การเริ่มนักศึกษาประชาชนอย่างให้เดินในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม ส่งผลให้นักศึกษาประชาชนจำนวนมากทยอยเดินทางสู่ป่าเขา เพื่อร่วมกับพระคocomมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ด้วยตระหนักรดูแลตนนี้ ช่วงเวลา 3 ปีก่อนหน้า 6 ตุลาคม จึงถูกมองเป็นจุดหักเหอันสำคัญของการต่อสู้ของบุคลากรนักศึกษา โดยมีกรณี 6 ตุลาคมเป็นไคลแม็กซ์ของเรื่องเพราหมันเป็นจุดที่ทำให้การต่อสู้ของบุคลากรนักศึกษายกระดับขึ้นไปสู่คุณภาพใหม่

เตียงแท้ว อิกโนรีปิตอมานาคเหล่านี้ต่างทยอยเดินออกจากป่ากลับสู่เมือง ตามมาด้วยการลุ่น sclayของพระคocomมิวนิสต์แห่งประเทศไทย พลตันนี้จึงไม่สามารถดำเนินไปจนถึงจุดจบของมัน พุดด้วยภาษากรรณกรรมที่ต้องดีกว่าพลดตเรื่องเรื่องนี้ ผู้เขียนพยายามที่จะอ่านให้ฟังทั้งหมดที่จะเขียนจนจบ

ขบวนการนักศึกษาในพลดตประชาธิปไตยทุนนิยม

ในสังคมไทยยุคหลังพฤษภาคมมีการพูดถึงประวัติศาสตร์ร่วมบุคลากรนักศึกษาไทยนั้น มีแนวโน้มที่จะมองว่าเหตุการณ์ 14 ตุลาคม คือจุดสูงสุดของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของบุคลากรนักศึกษาชัยชนะในการขับไล่ผู้นำรัฐ กลที่เป็นแม็ตต์จากการออกกฎหมายประเทศไทยเป็นผลสำเร็จ แม้จะมีต้นทุนความร่วมกันมากครองของประเทศไทย เปลี่ยน ภารกิจเป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ในชั้นต้น แต่หล่ายคนมองว่าเป็นจุดที่ต้องการที่สำคัญของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของประเทศไทย

ยังในปัจจุบันที่กลุ่มทุนของไทยเดินทางเข้ามายังประเทศไทยในลักษณะชักนำมาราดในพิเศษ สามารถออกไปลงทุนตัดต่อผู้ผลิตประชารัฐในประเทศไทยเพื่อนำมาได้ หลายคนถึงกับมองว่า เหตุการณ์ 14 ตุลาคมเป็นบทบาทสำคัญในการปล่อยทุนให้หลุดพ้นจากการครอบครองฯ และความคุ้มอย่างเข้มงวดจากผู้นำทหารในยุคก่อนหน้านี้

หากจะพูดถึงภารกิจการรณรงค์เหตุการณ์ 14 ตุลาคม คือให้ความรู้ของพลอตดาวด้วยพัฒนาการระบบอนุประชาธิปไตยเสรีนิยมในประเทศไทยโดยมี คณรุ่น 14 ตุลา เป็นพระเอก เป็นตัวแทนของพลังบริสุทธิ์ที่ต้องการเห็นระบบการเมืองของประเทศไทยพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย และเด็จบารักหารเป็นผู้ร้ายที่ขัดขวางการพัฒนาของประเทศไทย

ด้วยศรัทธาของพลอตนี้การเคลื่อนไหวของบุนวนการนักศึกษา ในช่วงเวลา 3 ปี นับตั้งแต่หลัง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 จึงถูกอธิบายว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากเส้นทางการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยเสรีนิยม การเขียนประวัติศาสตร์จากพลอตหนึ่งเดียวไม่พูดถึงเหตุการณ์ในช่วง 3 ปี เพราะมันจะไปทำลายเอกสารของพลอตใหญ่

และหากจำเป็นต้องพูดถึงก็จะต้องจำแนกแยกแยะบุนวนการนักศึกษาในช่วงนี้ออกเสียจากบุนวนการนักศึกษาในช่วง 14 ตุลาคมไปข้างหน้ากันว่าเป็นช่วงที่บุนวนการนักศึกษาถูกแทรกแซงครอบครองฯ จากกลุ่มนักศึกษาในช่วงนี้เพื่อมีให้ภาพพระเอกและพลังอันบริสุทธิ์ของ คณรุ่น 14 ตุลา ต้องแปดเปื้อนเสียหาย ทั้งยังช่วยให้บรรดา มือนมือถือและงานขั้นกลางในสมัยปัจจุบันสามารถรับเงา คณรุ่น 14 ตุลา มาเป็นรองพันธุ์ทางอุตสาหกรรม ประชาธิปไตยเสรีนิยมของพวกเขาก็ได้อย่างไม่ตระหนิดช่วงใจ

ไม่ว่าเหตุการณ์เรื่องราวของบุนวนการนักศึกษาในช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 จะถูกจัดให้เป็น ยุคทอง หรือ ยุคหลังทาง เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเหตุการณ์ช่วงนี้มีอยู่จริง และสำหรับคนหลาย คนที่อยู่ในยุคนี้ บันทึกได้ถูกห้ำยไปจากความทรงจำของพวกเข้า เพียงแต่ว่าแต่ละยุคสมัยทางมีกระบวนการที่จะเลือก จะจำและเลือกเลิศเรื่องเหตุการณ์บางช่วง บางขณะในประวัติศาสตร์

จึงไม่น่าแปลกใจว่าในยุคสมัยเจนเนอเรชันนี้ เหตุการณ์สามปีในช่วงนี้ได้ถูกเลือก บันทึกจากหน่วยความทรงจำ ขณะเดียวกันกับที่ไฟล์เหตุการณ์ 14 ตุลาคมถูกซื้อมาเรียกใหม่.

สังคมกับความทรงจำ

ลงรักย วันชาติคุณ : 21 กรกฎาคม 2538

ปีหน้า เทศกาลนี้ 6 ตุลาคมรอบ 20 ปี ผ่านขออภัยโอกาสพูดถึง แม้จะผิดเวลาไปบ้าง
อดีตไม่ได้มีความหมายหรือความสำคัญเท่ากันไปหมด

อดีตมีความหมายกับปัจจุบันไม่เท่ากัน โดยปกติ เวลาเรียนประวัติศาสตร์ เราจะคิดกันง่ายๆ ถึงประโภนน์
ของประวัติศาสตร์ว่า ถ้าเป็นเรื่องเดียวกันให้เราเกิดความภาคภูมิใจ รักษาติด ถ้าเป็นเรื่องไม่ดี เรายากลับเรียกไม่ให้เกิดความ
ผิดพลาดซ้ำรอย ถ้าเป็นเรื่องดีที่ลงตัว เป็น social memory คือสังคมหล่อหลอมให้แต่ละคนมีความทรงจำเกี่ยวกับเรื่อง
หนึ่งๆ ได้ลงตัว มีความเห็นร่วมกันต่อเรื่องนั้นๆ

นักประวัติศาสตร์อาจจะบอกว่า แต่ละเรื่องอาจตีความได้ไม่ถูก แต่เข้าจริง สังคมสามารถนึกความทรงจำ
ต่อเรื่องๆ หนึ่งที่ลงตัวได้ และไม่จำเป็นต้องติดกับความจริงด้วย หมายความว่า เราไม่ใช่แค่ พระเครื่องข้างบนพระ
มหาอุปราชฯ ลงตัวคือเป็นความภูมิใจของคนไทย โดยที่ไม่ต้องเดียงกันว่าขนข้างจริงหรือไม่ หรือว่าพระมหาอุปราชฯ ถูก
ปืนยิงตายอย่างที่พงศาวดารพูดว่าไว้ เพราะฉะนั้น อาจไม่จำเป็นต้องมีความจริงรองรับ ก็ได้ แต่สังคมยอมรับ เนื่อง
ทั้งสุรนารี เป็น myth ที่รวมจิตใจของคน ทั้งที่ไม่มีฐานของความเป็นจริงรองรับ

ในทางกลับกัน ความทรงจำที่ลงตัวในเรื่องที่ไม่ดีเท่าไร สังคมก็พร้อมจะยอมรับ เนื่อง การเสียกรุงศรีอยุธยาเป็น[†]
ความเจ็บปวด เรายืนยันว่า เป็นเพราะแตกความสามัคคี ผู้นำไม่สนใจทุกสุขของประชาชนชาวไทย นี้ก็เป็นความทรงจำ
ที่ลงตัว ถึงแม้เป็นเรื่องที่ไม่ดี ซึ่งสังคมจะบอกรวบถูบทเรียน แล้วอย่าห้ามอยันนั้น

แต่อดีตที่มีคุณค่า มีความหมายไม่เท่ากัน นอกจากรายการที่ลงตัวในแบบเดียวกันและไม่ดีแล้ว ทุกสังคมมีเหตุการณ์ใน
อดีตที่ไม่ลงตัว หมายความว่า โดยส่วนใหญ่จะเป็นอดีตที่เจ็บปวด เป็นบาดแผล ที่สังคมนั้นไม่รู้จะ deal กับมันอย่างไร

ประเด็นวันนี้ จึงเป็นเรื่องของอดีตที่มีคุณค่าความหมายไม่เท่ากัน เอกพัฒน์ที่สังคมตกลงกันไม่ได้ ว่าคืออะไร
ความสำคัญของมนต์อ่าวไร่เร 皇家ยินดี จะเสียใจ หรือเก็บบทเรียนอะไรจากอัคคีนั้นๆ และในเวลาเดียวกัน เมื่อสังคม
ตกลงกันไม่ได้ ไม่สามารถจัดการมันได้ ตรงกันข้าม ความทรงจำของสังคมต่อเรื่องที่เจ็บปวดก็มีกระบวนการจัดการปรับ
เปลี่ยนปรุงแต่ง เพื่อลดทอนความเจ็บปวดจากอดีตนั้น

กรณี 6 ตุลา เราจะได้ยินบ่อยๆ ว่า คนไทยคือๆ กันไม่ได้แล้ว และให้เหตุผลกันว่าคนไทยลืมง่าย หมากรุกไม่
มีคุณภาพในเรื่องความรู้สึก แต่สิ่งอยู่กับว่าอดีตเรื่องนั้นมีอะไรให้เราจำ และจำอย่างไร

พื้นที่ในประเทศไทย 700 ปี จนลืมวันเกิดไปแล้ว เรายังอุตสาหกรรมกับไปหมายเพื่อจดลงกัน รู้วันเดือนปีเกิดแน่ชัด
พระเครื่องข้างจริงใหม่ สุดท้ายก็ยังหาวันข้างเจ้อ แล้วลองเป็นวันกองทัพไทย ในหลวงองค์ปัจจุบันทรงราชย์มา
ครบ 50 ปี เรายังรู้วันใหม่ และอยู่ในใจเราตลอดมา ความคุณเครื่องมืออย่างเดียวคือ จะฉลองปีนี้หรือปีหน้า สุดท้ายจึง
ฉลองทั้งสองปี

'6ตุลา' ผ่านมาแค่ 20 ปี ใกล้กว่าเหตุการณ์ที่ยกตัวอย่างมาตั้งเยอะ แล้วถ้าจะพูดรีื่อง 6 ตุลา สำหรับคนรุ่น
หลัง ที่เกิดมาในระยะนี้ อาจจะจำไม่ได้ ไม่ค่อยรู้สึก เมื่อตนกับคนรุ่นเรารที่พ่อนีกพของจอมพลป. ลอยๆ อุญานทีวี เป็น
สิ่งที่เรารับรู้เกี่ยวกับจอมพลป. และมีภาพของพลสุนทรต์คร่าวๆ สำหรับพากคุณจอมพลสุนทรต์ ก็คงเหมือนกับจอมพลป.ใน
ทศวรรษ คือมันไม่ใช้ มันคุณเครื่อง '6 ตุลา' ก็คงเป็นแบบนั้น คือไม่ใช้ เพราะคุณรู้มาจากกระดาษ จากทีวี จากสื่อทาง
ประเภท มากเท่ากับความทรงจำที่เผยแพร่มาด้วยประสบการณ์ของตัวเอง

เพราะฉะนั้น เรามีความทรงจำที่แม่นยำหลายเรื่องได้โดยที่ไม่ต้องอาศัยประสบการณ์ แต่นั่นหมายความว่า มัน ผ่านกระบวนการที่สังคมจัดการอย่างโดยย่างหนึ่งกันมันแล้ว

พอพูดเรื่อง 6 ตุลา คนรุ่นนี้ที่สนใจการเมืองจะพร้อมทิ้งคร่าวๆ ว่ามันคืออะไร ผิดคิดว่าคนไม่ได้ลืม 6 ตุลา ปูดไปก็พอร์ต ถ้าหากเหตุการณ์นั้นสำคัญพอที่จะ mark ลงไว้ได้ว่าคือความรู้เที่ยวกับสังคม

แต่อดีตที่เจ็บปวดนั้นคลุมเครือกว่าอดีตที่ลงตัว ไม่ใช่เพราะว่ามันลืมหาย แต่เพราะว่ามันจำกัดจากต่างหาก ตรงนี้ ต่างกัน ระหว่างความรู้บ้างอย่างที่เราลืม กับความรู้บ้างอย่างที่เราไม่ได้ลืม แต่ไม่รู้จะจำมันอย่างไร ไม่รู้ว่าจะรับรู้บัน อย่างไร เป็นความเจ็บปวดแบบที่กลืนไม่เข้า คายไม่ออก ไม่รู้จะจับทางตรงไหนในประวัติศาสตร์ไทยในการเมืองไทยสมัย ใหม่ ไม่รู้ว่าจะให้ความหมายว่าคืออะไร ไม่รู้ว่าจะให้คุณค่ากับมันอย่างไร

ดาม่าว่า ถ้าจะลองสร้างอนุสาวรีย์เกี่ยวกับ 6 ตุลา ที่ไม่เกี่ยวกับ 14 ตุลา ไม่เกี่ยวกับพฤษภา 2535 อยากร่วม ว่า ควรเป็นอนุสาวรีย์ของอะไร

เรารอกร้องให้มีการสร้างอนุสาวรีย์เหล่านี้มาหลายครั้ง นอกจากระไม่สำเร็จแล้ว เรา妄ต้องพ่วงอนุสาวรีย์ ทั้งหมดเข้าด้วยกัน จะเป็นอนุสาวรีย์การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย อนุสาวรีย์วีรชนหรือวีรบุรุษแล้วแต่ ใจที่ท้อยากฝาก็คือ ถ้าหากเราสามารถสร้างอนุสาวรีย์การลุกขึ้นสู้ของชนขึ้นกลาง 14 ตุลา กับพฤษภาเข้ามาอย่างแน่ๆ แต่ถ้าผมเสนอว่า ขอ อนุสาวรีย์เฉพาะ 6 ตุลา มันจะเป็นอนุสาวรีย์อะไร เราจะ commemorate อะไร?

commemorate การนำกัน ?

หรืออนุสาวรีย์ต้องเน้นถึงสิ่งที่ดี

แต่สังคมไทยก็รักถึงการนำกันด้วย อนุสาวรีย์ที่รักถึงการตายมีอยู่เยอะ แต่เป็นการตายในแบบที่เป็นวีร กรรม แล้ว 6 ตุลา เป็นวีรกรรมไหม?

comment 1

“อนุสาวรีย์ที่เดือนว่า ถ้าคุณยึดในอุดมการณ์ชาติ ศาสนา ภัชติริย์อย่างสุดโต่ง มันนำกลัวอย่างไร ?”

comment 2

“คนไทยจะเห็นว่าคนที่ตายในวันนั้นประกอบวีรกรรมหรือเปล่า ฝ่ายที่นำคนเป็นชาตกรหรือเปล่า? ในเมื่อต่อ นาภายหลังมีการนิโถฆกรรม”

ข้อถกเถียงประเดิมนั้นของฝ่ายขวาที่คัดค้านการสร้างอนุสาวรีย์ในว่างหลังเหตุการณ์พฤษภาฯ ก็จะเป็น อนุสาวรีย์ให้กับผู้ที่ทำการจากชาติ นัยของคำก็บอกอยู่แล้วว่าไม่ตี ก่อความรุนแรง

คุณคิดว่าจะ fight ให้มีอนุสาวรีย์ 6 ตุลา ก็ต้องตอบคำถามว่า พากษาเป็นวีรชนตรงไหน สร้างวีรกรรมตรงไหน

comment 3

“ในสถานการณ์ที่กำลังมีความรุนแรง แต่เข้ายังกล้ายืนยันในสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือวีรกรรม ถ้าเทียบกับ 14 ตุลา 6 ตุลมีแรงกดดันมากกว่า เป็นวีรกรรมมากกว่า”

ถ้าเปลี่ยนคำตามว่า ให้สร้างอนุสาวรีย์เฉพาะ 14 ตุลา และพฤษภา จะยกหรือย่างกว่า ?

comment 4

“เรื่องนี้มีปัญหัดกារมาแล้วระดับหนึ่ง ทั้งในเรื่องงบประมาณจากรัฐบาล เพราะเป็นการยอมรับจากสังคมระดับ หนึ่งแล้วว่า สมควรจะสร้าง”

comment 5

“สังคมยอมรับคุณปุกการของ 14 ตุลาแล้วว่า ทำให้ประชาธิปไตยเบ่งบาน แต่ไม่เห็นว่า 6 ตุลา ทำอะไรให้ nok จากภาพของความเจ็บปวด น้ำตา คนตาย จึงไม่รู้ว่าเราจะ หรือคิดถึงมันอย่างไร?”

ในที่นี้ เรายังคงคิดอีกว่า ถ้าจะมีการเรียกร้องอนุสวรรษ์เฉพาะ 6 ตุลา สังคมจะอิหลักอิเหลือขนาดไหน ในขณะเดียวกัน ถ้าเทียบกับ 14 ตุลา เราจะเห็นถึงความอิหลักอิเหลือ เที่ยงกับพฤษภา สังคมก็อาจจะอิหลักอิเหลือน้อย หน่อย เพราะว่าเห็นคุณภาพการของพฤษภา อย่างน้อยที่ขัดเจนก็คือต่อต้านเผด็จการ อะไรที่ทำให้คิดว่าคุณภาพการของ 6 ตุลาน้อยกว่า ?

comment 6

" เพราะไม่มีการพูดถึงเรื่องนี้ในสังคม ไม่มีกระบวนการถ่ายทอดในกระบวนการศึกษาอย่างชัดเจนว่าคืออะไร ? "

comment 7

" เพราะมันมีทั้งคนที่แพ้และคนชนะ แต่เราไม่รู้ว่าคนแพ้เป็นฝ่ายผิดหรือถูก แล้วมีความชอบธรรมหรือเปล่า "

comment 8

" สังคมให้ค่าประชาธิปไตยเป็นมาก ให้ค่าคอมมิวนิสต์เป็นลบน ให้ค่าวีรชน 6 ตุลา เป็นเหยื่อ คือเป็นนาฬิกาที่สุด เท่าที่จะให้ได้ "

หมายความว่า 6 ตุลา มันอิหลักอิเหลือ คลุมเครือ และไม่ชัดเจนว่าใครถูก-ใครผิด ถ้าจะชัดที่สุดก็คือ เห็นคน ตายในวันนั้นเป็นเหยื่อ ไม่ใช่วีรชนที่สร้างประชาธิปไตย

comment 9

" แต่สังคมไทยก็ไม่ได้ให้ค้ากับฝ่ายที่ฆ่าเป็นมาก "

แล้วเราให้ค่าชาเป็นอะไร ในเมืองหลายคนยังลolleyกลในการเมือง ไม่เป็นผู้ร้าย และไม่เป็นมาตกร เพราะไม่ อย่างนั้น เรายังไม่ยอมให้คันสองคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นนายกฯ

comment 10

" ทำไมเราถึงต้องสร้างอนุสวรรษ์ให้กับวีรกรรม หรือวีรชน ทำไมไม่ commemorate สิ่งอื่น สมมติว่าเราจะบอก ว่า อนุสวรรษ์จะ commemorate ให้กับความเหี้ยมโหดที่เคยเกิดขึ้น อย่างกรณีนี้สังหารยิว หรือสังคมรณะ เวียดนาม อนุสวรรษ์สังคมรณะเป็นแผลที่น้ำสีดำ เป็นเพราะอะไร ลิงมีอนุสวรรษ์ให้กับเหตุการณ์ที่เจ็บปวด ที่ไม่สวยงามแบบนี้ ไม่ใช่วีรกรรมอะไรเลย และคนก็อิดออดกawanที่พยายามเป็นวีรชนหรือเปล่า ทำไม่สังคมไทยจึงไม่สามารถดิดได้ว่า เราจะ commemorate ความผิดพลาดของมนุษย์ที่เกิดในเหตุการณ์นี้ "

อนุสวรรษ์ไม่จำเป็นต้องเป็นอนุสวรรษ์ของวีรกรรม และยังสามารถบันทึกความคลุมเครือ ความเจ็บปวด

comment 11

" จะมีได้ก็หมายความว่าเปิดใจไป share ความเจ็บปวดตรงนั้นได้ เพราะเวลาเห็นอนุสวรรษ์ของความสำเร็จ ต่างๆ เราจะเห็นความยิ่งใหญ่ และภาคภูมิใจไปกับมัน แต่ถ้าเป็นอนุสวรรษ์ของความเจ็บปวด ก็ไม่ใช่ความภูมิใจ ทุกครั้ง ที่เราเห็น เราจะนึกถึงอย่างเจ็บปวด สังคมจะ share ได้ไหม "

เท่ากับสังคมต้องยอมรับความคลุมเครือที่เจ็บปวดนี้ ถ้าหากมันแก้ไม่ตก ทำให้ลงตัวไม่ได้

ขออภัยด้วย 6 ตุลา ก่อนเลิกน้อย

ทุกสังคมมีบาดแผลที่กลืนไม่เข้า คายไม่ออก ทุกสังคมมีอดีตที่เลิมไม่ลง แต่จำยากมาก ๆ แต่ละสังคมจะมีวิธี จัดการกับอดีตเหล่านั้นแตกต่างกันไป โดยรวมอาจจะไม่ต่างกันมาก วิธีการหนึ่งที่มักให้กันในหลายสังคมก็คือ พยายาม กล่าวให้เลิมเสีย ซึ่งก็ยาก แต่อาจจะจำไม่ลงเท่านั้นเอง และต้องเวลาให้ผ่านไปอีกหลาย generation จึงค่อยๆ หายไปเอง

กรณีเยอรมันกับ Holocaust ไม่ว่าตัวเลขของผู้เสียชีวิตจะเป็น 6 ล้านคนหรือเท่าไหร่ก็ตาม แต่มีคนตายเรื่องจาก ภัยจับไปฆ่าันบล้าน และมีคนตายหันหมาดจากสังคมโลกครั้งที่ 2 ประมาณ 50 ล้านคน จะให้เยอรมันจำอดีตของตัวเอง

น้อถ่างไร เยอรวมน้ําไม่เกยกล้าเผชิญหน้ากับอดีตที่เจ็บปวดนี้ ไม่ต่างไปจากอดีตที่เจ็บปวดของสังคมอื่น และในแง่ scale ก็ มหาศาลกว่า 6 ตุลา

ทันทีที่เสร็จสิ้น มีความพยายามของเยอรมันบางส่วน ที่จะสะสางอดีต ไม่ว่าจะเป็นการสร้างพิพิธภัณฑ์ และแบบเรียน และอีก 20 ปีหลังจากนั้น หรือราวปี 1969 ประธานาธิบดีวิลเลียม บรันต์ของเยอรมันได้เยี่ยมสุสานทหาร โปแลทเสียชีวิตในสังคามโลกครั้งที่สอง และคุกเข่าลงขอโทษ แต่ก็ไม่ใช่ว่าประธานาธิบดีทำแล้ว หั้งสังคมจะเห็นเหมือนกัน แต่เป็นเพียงการเปิดประดูเล็กๆ ให้เห็นว่าสังคมบางส่วน และคนรุ่นหลังพร้อมที่จะเผชิญ และ cogito ว่า ตัวเองได้ทำอะไรไป

นี่ไม่ใช่การแก้แทนเยอรมัน เพราะจนปัจจุบันนี้ก็ไม่แน่ใจว่า เท่าจัดการเรื่องนี้อย่างดีหรือเปล่า แต่ได้มีการข่าวระ สะสางในระดับหนึ่ง มีการให้ทุนวิจัยหาข้อของผู้ตายเพื่อจารึก มีการแสดงออกของประชาสังคมที่ต้องการ confront กับ อดีตของตัวเองแล้วข้าราชการ และยอมรับว่ามีคืออาชญากรรม แต่สำเร็จแค่ไหน เท่าที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ และข่าวใน ช่วงครบรอบ 50 ปี ผู้นำเยอรมันรับว่าเป็นครั้งแรกที่เยอรมันกล้าออกมายกย่องหน้า และมีคนเยอรมันใน generation หลังที่ไม่เกี่ยวข้องกับสังคามเลย กล้าออกมายอมรับว่าเป็นอาชญากรรม จุดมุ่งหมายไม่ใช่เพื่อตามล่าหาอาชญากร สังคาม แต่เพื่อข้าราชการความคิด ความรู้ วัฒนธรรมบางอย่างที่อยู่ในสังคมเข้า ที่อาจเป็นเชื้อมุล เป็น racist เป็น antisemitism โดยเห็นว่า เป็นการกิจของคนรุ่นใหม่ด้วย แต่จะถือว่าเป็นการจัดการที่ดี ที่นำพาใจสักแค่ไหน แผนไม่แน่ใจ

สังคมอสเตรียที่ร่วมมือกับนาซีเยอรมันจำนวนมากหลังสังคามสามารถทำให้อสเตรียอยู่ในสภาพที่เป็นเหยื่อ ของนาซีเยอรมัน กลายเป็นว่า จากการที่เป็น collaboration กลายเป็นแค่เป็นเหยื่อ เพราะฉะนั้น สังคมอสเตรียใน หลาๆ ส่วน ก็จัดการถูกสะสางทางความคิด นี้คือการจัดการทางหนึ่งของเข้า

ญี่ปุ่นเองยังไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับสังคามโลกครั้งที่สอง จะขอโทษก็ไม่กล้า ลุดห้ายอนอกได้แค่เสียใจ มีคน ญี่ปุ่นลงชื่อทางว่า 12 ล้านคน แสดงพลังของ civil society คัดค้านการขอโทษ

เมื่อไม่กี่วันก่อน ญี่ปุ่นเพิ่งออกมาขอโทษญี่ปุ่นที่ยิงเทาหลี ที่ถูกบังคับให้สนใจประเวณให้กับสังคาม และบอกว่า จะขอเชยให้ ในทางกลับกันกระแสตนฯ ของญี่ปุ่นต่อสังคามโลกยังมีอีกมาก มีความพยายามสร้าง war memoirs มูลค่า 150 ล้านдолลาร์ เมื่อระลึกถึงทหารที่สูญเสียไปในสังคามโลกครั้งที่สอง เพื่อเป็นเกียรติภูมิให้กับทหารญี่ปุ่นในสังคาม โลกครั้งที่สอง ขณะที่ในอีกหลายแห่งอย่างไห้โนวี war memoirs รำลึกถึงคนที่ตาย คนที่เป็นเหยื่อของนาซีเยอรมัน แต่ที่ join มีเรียงวิจารณ์คัดค้านในลักษณะ critique และพยายามจะทำให้มีการประณามอาชญากรรมที่เกิดขึ้น critique มากกว่า 150 ล้านนั้น ความน่าดูเด่นเบลดศึกดีกว่า หรือดูเด่นที่เป็นเหยื่อสังคาม

ญี่ปุ่นในระยะไม่นานมานี้ เริ่มเกิด literature ใหม่ ในแง่ที่สมมติว่า ถ้าญี่ปุ่นโจนตีเพิร์ลฮาร์เบอร์แล้วไม่แพ้จะ เป็นอย่างไร หรือเรียนมาไม่ได้ที่ปรึกษาไว้ก่อนให้กับญี่ปุ่นอย่างมหาศาล พูดถึงวิการที่ไปปลดปล่อยประเทศในเอเชีย จากราษฎรนิคมของฝรั่ง

เพราะฉะนั้นญี่ปุ่นจึงคิดว่า สังคามโลกครั้งที่สอง เป็นความจำเป็นที่ต้องเกิดขึ้น เพราะ omnirigat ต้อนจนมนุษญา ใจถึงความทุกข์ยากของคนเอเชียที่ถูกกดขี่ และยังเห็นว่าเป็นเหตุผลของสังคามแพชฟิก ยังมีคนที่เห็นว่าญี่ปุ่นมา ปลดปล่อยชาติเอเชีย ถึงแม้จะมีนักวิชาการที่เป็น critique ต่อกระแสนี้ยังไม่สามารถทำให้กระแสในสังคมหรือ รัฐบาลญี่ปุ่นยอมรับหรือออกมายกโทษเขาย่างๆ

ญี่ปุ่นร่วมลือให้ริชิรา เรากิริลี ชิโรชิมาเป็นสัญลักษณ์สันติภาพแบบต่อต้านนิวเคลียร์ แต่ politic อีกด้านหนึ่ง ของมนก็คือ ญี่ปุ่นไม่พูดถึง "The Rape of Nanjing" ไม่พูดถึงการเข้าไปปราบราและฆ่าคนถึง 300,000 ที่นานกิง และ การสังหารคนจีนในสังคามโลก ประมาณ 6 ล้านคน ขณะที่ด้านหนึ่งร่วมลือให้ริชิรา ชิโรชิมา อีกด้านหนึ่งปฏิเสธ ไม่พูดถึง

อาจถูการุณที่เข้าทำ เพราะฉะนั้น สำหรับคนอเมริกันฝ่ายขวาจำนวนมาก รับการรำลึกชูโรงมาไม่ได้ เพราะเห็นว่าเป็น political ที่ญี่ปุ่นอย่างจะเลี้ยง เป็นวิธีที่ญี่ปุ่น deal กับอดีตของตัวเองอย่างไม่เท่าท่า

ในทางกลับกัน เมื่อไม่นานมานี้ มีการถกเถียงกันในหมู่นักวิชาการ และในสังคมอเมริกัน เกี่ยวกับเรื่อง "อินเด็ก" เครื่องบินที่ไปทั่งระเบิดลงชีโรขาม กับนางสาวกิ ทางสมิโซเนียนจะทำนิทรรศการเรื่องเกี่ยวกับอินเด็ก ประจำเดือนของ มันนี้คือว่า การทึ่งระเบิดปูร์มาญูเป็นมาตรฐาน

(จบหน้า 1)

วิธีการทำให้พลทหารอเมริกันไม่เสียชีวิต ถึงแม้ว่าจะทำให้คนญี่ปุ่นเสียชีวิต 200,000 คนในทันที นิทบุณศการนี้ เตรียมแจ้งอนุญาตว่า

1. รัฐบาลทรูแมนและคณะเสนาธิการทหารตอนนั้นมีวิธีเลือกอื่น แต่มีประมวลกฎหมายเหตุผลเข้าด้วยกัน รวมทั้งเดือนรัสเซียว่า อย่างรุกล้ำในเมืองญี่ปุ่น รวมทั้งของ save ทหารอเมริกัน ถึงแม้ว่าต้องมีคนญี่ปุ่น เข้ากิมเบอร์แล็ฟ จึงตัดสินใจทิ่งระเบิดและมีการใช้คอมมิวเตอร์ข่าวจากบ้านญี่ปุ่นจะเสียทหารเท่าไร ในแต่ตัวเลข คนเสียชีวิตทั้ง 2 ฝ่าย เขอร์ชิบบอก 500,000 คน ทรูแมนบอก 1 ล้าน

2. มีการยืนยันว่าคนเสนาธิการขณะนั้นเสนอว่า ใน 35% ของกองกำลังที่เกี่ยวข้อง 775,000 คน คือ 190,000 คน แต่มีการถกเถียงกันว่าเป็น 35% ของ combat troop คือ ประมาณ 63,000 คน เพราจะนั้นจะ save 63,000 คน ได้ด้วยการฆ่าคนประมาณ 200,000 คน นิทรรศการนี้จึงถูกแบบไป ประจำเดือนนี้คือว่า การทึ่งระเบิดเป็นอาจถูการุณ หรือไม่ สังคมอเมริกัน กี deal ลำบากแล้วการฆ่าคน 200,000 คนถูกหรือผิด

trauma หรือบาดแผลที่เจ็บปวดกว่าทำให้รับสังคมอเมริกัน คือสังคมเวียดนาม

เรามักได้ยินว่าสังคมเวียดนามคือการที่เมริกาเข้าไปปูรุกรานเวียดนาม แต่คนเวียดนามภาคใต้เข้าไปคิดอย่างนั้น แต่เขาขอเป็นสังคมแบบของเข้า ไม่ต้องการเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้น เขายังจะไม่เห็นว่าการที่เมริกาเข้าไปคือการรุกราน

ตรงนี้อาจจะเป็นส่วนน้อย แต่ถ้าเรายอมรับว่าเขามีสิทธิมีเสียง นี่คือสิ่งที่เป็นจริง มีคนจำนวนหลักล้านที่ต้องการทหารสหรัฐ
นี่หมายความว่ามีทัศนคติหลากหลายอย่างต่อสังคมเวียดนาม และนี่คือ mainstream

พวกต่อต้านสังคมรัฐมีมากหรือน้อยแค่ไหน แต่สังคมอเมริกันยัง conservative กว่านั้น การเข้าไปในเวียดนามคือการเข้าไปช่วย ไม่ได้ต้องการจะเปลี่ยนเวียดนามเหมือนให้เป็นสังคมทุนนิยมโลกเสรี แต่เข้าไป protect เวียดนามภาคใต้ ให้เป็นสังคมประชาธิปไตยเสรีแบบที่เข้าต้องการ สุดท้ายที่จะเป็นเครื่องข่ายของสหรัฐในสังคมเย็น

แต่ทัศนคติของสังคมอเมริกันที่เข้าไปยังเห็นว่า การเข้าไปในเวียดนามคือการเข้าไปช่วย แล้วทัศนคติของคนสหรัฐที่เปลี่ยนมาขอให้มีให้ยุ่งกับสังคมเวียดนามก็ เพราะว่าสังคมอเมริกันสูญเสียเกินกว่าที่จำเป็น เกินควรกับเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องของตัวเอง แต่ไม่ได้ว่าการเข้าไปนั้นเป็นการรุกรานเวียดนาม เพียงแต่สูญเสียเกินกว่าเรื่องที่ควรจะต้องเป็น การที่เข้าไปไม่ใช่เรื่องผิด แต่กระการแสดงคัดค้านว่าเป็นการรุกรานก็ยัง กะระยะที่สั้นๆ แต่ก็จะเป็นสังคมที่เข้าไปก็ยัง

เวียดนามเป็นกรณีที่เมริกันไม่รู้จะบอกว่าคืออะไร พูดง่ายๆ คือ คนสหรัฐ ทำถูกหรือผิดตรงไหน สิ่งที่เห็นก็คือ ทหารสหรัฐ ตายไป 58,000 คน สังคมอเมริกันบังตื้นเมื่อว่าจะ deal กับสังคมเวียดนามว่าคืออะไรในประวัติศาสตร์ของสหรัฐ เอง

คือการที่เข้าไปช่วยแล้วมีผลลัพธ์ หรือการที่เข้าไปช่วยแต่เสียหายมากไป จึงขอดอนด้วย

คือการที่เข้าไปอย่างมีเกียรติยศ แต่ช่วยไม่สำเร็จ หรือคือการที่เสียเรื่อง ขาดบาน ทั้งที่ไม่ใช่ความผิดนัก หรือเป็นความผิดที่เข้าไปปูรุกราน ไปทำร้ายเวียดนาม

กระแส conservative ที่เห็นว่า นี่ไม่ใช่เรื่องที่ผิดแต่สูญเสียมากมีมาก แต่กระแสที่เห็นว่าเป็นเรื่องผิด ไปรุกราน กิจกรรม การวิวัฒนาทางความคิดเรื่องสังคมเรียดนามมีความหมาย และมันยังไม่จบ ทำให้สังคมอเมริกัน ยังพูดกันถึง MIA (missing in actions)

จำเป็นจะบันทึกความของฝ่าย conservative ที่สุดก็คือ 2,000 คน แต่สามารถเป็นเรื่องใหญ่ ทำให้สหรัฐฯ ไม่พื้น พื้นความสัมพันธ์กับเรียดนาม จนถึงเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา ทั้งที่เขาก็อู้ฟู่ แต่ทำเอาทูปเปา เอาตาไปรี คุณเรียดนามหายไป 300,000 คน ตายไป 2,000,000 คน แล้วยังรับผลผลกระทบจากสังคมอีกไม่น้อยเท่าไร สังคมอเมริกัน สามารถเอาทูปเปา เอาตาไปได้ เพราะกระแสที่ care กับ 2,000 คนที่ไม่รู้ว่าจริงหรือเปล่า

ในขณะที่เรียงทีบอกว่าสังคมอเมริกัน ควรเอาเงินไปให้แก่เรียดนาม หรือช่วยเรียดนามพื้นฟูประเทศกิมเรียงทีดัง แต่ไม่ดังพ่อนัดจะพลิกให้สหรัฐฯ ยอมรับความผิดของตัวเองได้แล้วพื้นฟูความสัมพันธ์กับเรียดนาม

จนกระทั่งเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา McNamara เรียนหนังสืออุบมาและกล่าวเป็น debate อีกครั้งหนึ่ง เพราะ McNamara ซึ่งเป็น angel investor ของสังคม ออกมานอกกว่า สิ่งที่ทำไปนั้น "terribly wrong" เรียนรู้ด้วยหนังสือเลยว่า พวกรที่หนีสังคม ต่อต้านสังคมทำถูก

ทันทีที่หนังสืออุบมา บิลล์ คลินตัน ซึ่งอิทธิพลเหลือตลอดทางการทางเรียงเพราเวนเนทหาร แต่ไม่กล้าพูด อุบมาขี้เจน ก็บอกว่า เขาอู้สึกว่าสิ่งที่เขาทำไปได้รับการยอมรับ เขายอมรับว่าเขานี้ทหาร

อีกประเด็นก็คือว่า บรรดาพวกต่อต้านสังคมก็อุบมาจาก closet มีที่ยืนในสังคม และบอกว่าสิ่งที่ทำไปเมื่อ 20 ปีก่อนนั้น ได้รับการยืนยัน แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนทัศนคติของคนอเมริกันง่ายๆ

ส่วน war memorial ที่เป็นหินสีดำ ผmutomรับว่าคนคิด genious เขาทำเป็น park บุคลิกลงไปแล้วให้ทินแกรน ทสีดำสีเหลี่ยมธรรมชาติรูปปั้น ห้างในนี้แต่ขอคนตาย ไม่มีแม้แต่ dedication เมื่อเดินลงไปตรอกกลาง เราจะอู้ใน ท่ามกลางซื่อคนที่สูงทั่วเรา ทุกวันจะมีคนไปวางดอกไม้ จดหมายต่างๆ มีคนไปยืนร้องไห้ เข้าไปแล้วอู้สึกว่าคนตาย ล้อมรอบเรารอยู่ อาจจะตายตามหน้าที่ หรือตายโดยที่มี doubt ก็ตาม แต่ตรงนั้นเป็นจุดร่วม คือทุกคนเก็บปัญหาไว้ สังคมเรียดนามถูกผิดตรงไหนไว้ก่อน แต่ทั้งหมดเป็นเรื่องของชีวิต เป็นเรื่องของ 60,000 ชีวิ เมื่อลงไปยืน จะนึกอะไรก็ได้ ก็ยกับสังคมเรียดนาม แต่จุดที่ทุกคนเห็นต่างกันคือ นี่คือคนที่หายไป

ขณะเดียวกัน ไม่ใช่ว่าเรียดนามไม้อิทธิพลเหลือกับชัยชนะเมื่อปี 1975 ทหารเรียดนามเห็นภัยมิใจกับชัย ชนะที่ได้ แต่ทหารเรียดนามได้ไม่รู้จะภัยใจด้วยตัวเองหรือเปล่า คนจำนวนมากดีใจที่เรียดนามได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ เขายังไม่รู้ว่าจะได้ภัยมิใจตรงนั้น

เราก็อู้ส่าสภาพเรียดนามตอนนี้เป็นอย่างไร หลังสังคมเข้ากันลับไปเจอรูที่ร้ายกาจ corrupt เจօสังคมที่ยาก แค้น การถูกกดซี่รั่งแก้อึกแบบหนึ่ง เรายังจะบอกว่า เขากูกสังคมตะวันตก โดยเฉพาะสหรัฐฯ isolate เข้าทางเครมูนิกิจ เรารอินิมายได้ต่างๆ นานา แต่สำหรับเรียดนามแล้ว สิ่งที่เขากูหินอยู่กับตาก็คือ สังคมใหม่ มันไม่ค่อยน่า celebrate เท่าไหร่

เพราเวนนั้น ถ้าคุณจะลองซื้อข้าวสารการปลดปล่อยเมื่อปี 1975 คุณจะลองอะไร ไม่กี่วันที่ผ่านมา 30 เมษาฯ นี้ขอเป็นทางการว่า 'ครบรอบ 20 ปี ของข้าวสารครั้งสุดท้ายของสังคมต่อต้านการถูกงานของสหรัฐฯ เพื่อการปลดปล่อย ชาติ'

ซึ่งที่ทุนนี้ แต่การเฉลิมฉลองค่อนข้างเงียบ เพราเวนนั้นผู้คนเกือบ 5 ล้านคนแล้วหลังให้เข้าโอมิมินห์ ชี้ดี ที่ ตลอดรัฐรัฐฯเป็นสื่อถักถอกการแลกเปลี่ยน ที่ 200,000 คนกำลังเร่งเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจะกลับเข้าสู่ความสุขพัฒน์ก้า โลกที่ทั้งสังคมและรัฐดูเหมือนจะยอมรับแล้วว่า เขายังคง please โลกตะวันตก

รัฐบาลเวียดนามเองลดระดับการเฉลิมฉลองขัยนานาเมื่อ 20 ปีก่อน เพราะว่าไม่ต้องการทำร้ายจิตใจสังคมเมริคกัน เป็นเหตุผลที่เปิดเผย ถึงแม้ว่าตัวเลขของทหารอเมริกันที่ตายไปน้อยกว่าคนเวียดนามสูญเสียมากนัก คือ ราว 300,000 คน missing ตายหั้งหารและพลเรือนประมาณ 2,000,000 คน ทางฝ่ายเหนือ ยังไม่มีการสำรวจตัวเลขของฝ่ายใต้

ตัวเลขทั้งกัน แต่ความทุกข์ระทมไม่ต่างกัน เนาก็เลยไม่อยากเฉลิมฉลองให้ทุกข์กันต่อไป เรายังรู้อยู่ว่าสภาพสังคมเวียดนามมันไม่น่าจะ celebrate เท่าไร

พวานี้คือตีที่เจ็บปวดของทุกสังคม เวียดนามอิทธิพลอีหล่อ กับขัยนาน และสังคมที่พยายามลืม พยายามเลี่ยงพยายามลดทอนความเจ็บปวด

6 ตุลาเข้าข่ายทำนองนี้ อย่างคำของรัฐมนตรีคนหนึ่งที่บอกว่า ถึงแม้โดยตัวเลขไม่เท่ากัน แต่ความรุนทดความทุกข์มันก็เหมือนๆ กัน 6 ตุลา scale ต่ำกว่าเยอรมันที่เยือนกับ Hoilocast แต่ความทุกข์มันวัดกันไม่ได้

แม้กระทั่ง ถ้าเราบอกว่า 14 ตุลา คือขัยนานที่นำภาคภูมิใจ วันก่อนผ่านเห็นมีรายการที่เชิญภารายของจริง บุญมาภูมิ ผ่านรายการที่เนากูกดิ้ง 14 ตุลา เป็นรายการของความเครียด ถึงแม้จะพูดว่า 14 ตุลา คือขัยนาน แต่ก็หมายถึงว่าจริง บุญมาภูมิ เนากูกด้วยความเครียด ไม่ได้พูดถึงด้วยการเฉลิมฉลอง

หลังเหตุการณ์ 6 ตุลา ใหม่ๆ ความหมายของ 6 ตุลา แตกเป็น 2 ข้อ ฝ่ายหนึ่งว่าคือการปราบคนมีวนิสัย สามารถดูถูกความเชื่อเดิมของคอมมิวนิสต์ได้ อีกฝ่ายบอกว่าคือการปราบป้าบ้านประเทศ ลือดต้องล้างด้วยเลือด ลงน้ำดูด หลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้นในหมู่ฝ่ายซ้าย สมมติถ้าหากพคท. ชนะ และไม่เกิดเหตุการณ์พฤษภา และสมมติว่าไม่มีเหตุการณ์ ไม่มีอะไรตามมา กับพคท. ไทย 14 ตุลา 6 ตุลา จะมีผลต่อที่เริ่มต้นและจบในตัวเอง

14 ตุลาเป็นการ celebrate การลุกขึ้นสู้กับรัฐบาลเพื่อการที่มาในรูปรัฐสภา เป็นการเสียสละของวีรชน เป็นการเสียสละของวีรชน ที่พยายามทำให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ ถ้าพคท. ชนะ แต่พคท. ล่ม

เมื่อพคท. ล่ม ความทรงจำมาตราฐานเกี่ยวกับพคท. จึงถูกผลิตขึ้นมาอย่างง่ายๆ และหายาๆ ก็คือ เวลาที่อ่านหนังสือเกี่ยวกับพคท. ที่ໄใช่ เรื่องของคนที่ออกจากป้าบ้านมือญี่ปุ่นล็อตเดียว คือ ความจำเป็นมีบังคับให้นักศึกษาและประชาชนทั้งหลายต้องเข้าไป เป้าไปก็พบว่าป้าบ้านยกย่องนักศึกษา คือการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอินโดจีน และพคท. เลือกผิดข้างพคท. ไม่เป็นอิสระ พคท. ตามกันจัน ซึ่งมีผลต่อเรื่องความเข้าใจเรื่องยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี ครั้งนักศึกษาพยายามต่อสู้ ป้าบ้านยกยานในคือความไม่มีประชาธิปไตยในพคท. เอง ทำให้พคท. ไม่เป็นความหวังของบรรดานักสู้เพื่อประชาธิปไตยที่แท้จริง อีกด้วย พวกเขากลับอกไม้ และพคท. ก็ล่มสลายไป

ผมไม่ได้ว่าประเด็นพวานี้ผิด เพียงแต่ไม่ถูก แล่น่าเศร้าด้วย ที่ไม่ถูกต้องก็คือว่า มีเรื่องอภิหารเรื่องที่เกี่ยวกับพคท. และชีวิตในป่า หรือเหตุการณ์ในป่าที่ผู้คนคิดว่า เราไม่จะกล้าแพ้ญี่ปุ่น ทั้งดีและไม่ดี ทั้งในแง่เพื่อเป็นความทรงจำที่มีค่า คุณอยู่กับชาวบ้านยังไง ชาวบ้านเขาเปียะยังไง ชาวเขาที่เป้ารูนาของพคท. ถูกทิ้งยังไง ทำให้เขาถึงเป็นรูนาพคท. ระหว่างภูสูงกับภูชานในเขตอิสาน หรือภูรัทต์ในภาคใต้ มันมีผลอย่างไรต่อยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี คุณอยู่อย่างไร กินอย่างไร รักษาโรคอย่างไร

ผมว่าพวานี้เป็นความเจ็บปวด ที่ขาดไม่ต้องการจะรื้อฟื้น เข้าต้องการคำอธิบาย แล้วพล็อตมาตราฐานนั้นสามารถอธิบายความเจ็บปวดได้แล้ว ก็พอแล้ว ขึ้นต้องไปรื้อฟื้นรูปธรรมอีกเยอะๆ มันยังเจ็บ ทำให้เม็กะทั้ง glory บางอย่างของพคท. ก็ถูกกล่าวไปด้วย

หนึ่งวันหลังเกิดเหตุการณ์ วิทยุเสียงประชาฯ ออกແลงก์การณ์ ชี้แจงมาว่าที่หลังเป็นเดือน และมาได้อ่านหลังจากนั้นเป็นหลังของการคุก ผมทราบว่า พอมาน่านแล้วมร้องไห้ เพราะหนึ่งวันหลังเหตุการณ์ 6 ตุลา วิทยุเสียงประชาฯ บรรยายเหตุการณ์มา กับขันใจนักศึกษา ประมาณรูบากแล้วก็มา เข้ามาเดอบ ในป่ายังยินดีต้อนรับ และที่นี่ก็อบอุ่น หนึ่งวันหลังจากที่คุณถูกฆ่าตายใหม่ๆ เราอาจจะบอกว่าเป็นแค่ tactic บอกว่าพคท. จวยโโคกาส แต่ถ้าเป็น

ผน ผนกเข้า มือทลายเรื่องหั้ดีและไม่ดี หรือเยี่ยฯ คือเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า แต่มันไม่มีความหมาย ถ้ามันถูกรื้อฟื้นด้วยความเจ็บปวดของชีวิต และเวลาที่เสียไป ในขณะที่ความทรงจำมาตรฐานมันพอแล้วที่เราจะเมินญักบอดดี มาก กว่าการที่ต้องไปรื้อรอบครอบครองต่างๆ ขึ้นมา ในเวลาหลายปีที่เทาอยู่ในป่า

ผลกระทบต่อมาในหมู่ผู้ช่วยอันเนื่องมาจากการที่พคท.ล้มก็อ ขยายจากจะยืนถึงขัยชนะของ '14 ตุลา' ได้ในระดับหนึ่ง แต่คุณรู้สึกใหม่ว่า ประมาณกลางทศวรรษ 2520 การยืนยันถึงคุณภาพของ '14 ตุลา' มันตกต่ำลงไป ยัง เรากำจังพูดว่า '14 ตุลา' เป็นชัยชนะ เป็นคุณภาพ แต่หัวเริ่มไม่แน่ใจว่าจะอธิบายอะไรแล้วที่หวังไปทางชัย มาก ขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงหลัง 14 ตุลา อย่างไร และจุดสุดยอดของมันก็คือว่า ทัศนคติที่เนื่องมาจากการล่มของพคท.จะอธิบาย '6 ตุลา' ว่าอย่างไร

ผนค่อนข้างมั่นใจว่า คนรุ่นนั้นที่จะไม่รู้สึกว่ามีส่วนผิด จะโดยตรงหรือโดยอ้อมเลย มีไม่นัก

เมื่อทุกอย่างมันล่มสลาย เราตัดไม่ได้ว่าเราทำอะไรลงไป ถ้าพคท.ชนะ ผนคงกลับไปหาพ่อแม่ของผู้ตายได้ว่า ที่เขาเสียชีวิตไป มันเป็นส่วนหนึ่งของชัยชนะ ของการที่สังคมดีขึ้น หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่เมื่อทุกอย่างมันล่ม เราจะ อธิบายกับญาติพี่น้อง กับพ่อแม่ของคนที่ตายไปว่าอย่างไร

เราไม่ใช่ชาตกร เราไม่ผิด ในเหตุการณ์ฆ่ากันวันนั้น ถึงวันนี้ มีอยคนมากที่จะพูดได้อย่างเต็มปากว่า เราไม่มี ส่วนอะไรเลยกับการที่นำไปสู่ความรุนแรง ไม่ได้หมายความว่าผิดหรือไม่ผิด เพราะฉะนั้น จะให้รื้อ '6 ตุลา' จึงรื้อ คำบาง เผราบมันเจ็บ

ในฝ่ายขวาเอง ความเปลี่ยนแปลงเล็กๆ เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่คดี 6 ตุลา เริ่มมีคนไปสนับสนุนพากผนที่อยู่ในคุก ไป ให้กำลังใจให้สะสงคดี ไครก์แล้วแต่ที่พูดว่าสำราญปราบไม่ได้ ให้ความรุนแรง ไม่ได้หมายความว่าผิดหรือไม่ผิด เพราจะนั้น จะให้รื้อพน '6 ตุลา' จึงรื้อ คำบาง เผราบมันเจ็บ

แต่อย่างน้อยการฆ่ากันเมื่อ 6 ตุลา ก็เป็นรอยดำที่เราไม่อยากจะย้อนรับ และมันก็มีครึ่ง ม้าๆ หัวๆ '14 ตุลา' ขาดตัวไปหน่อย แต่ก็ยังได้รับการพูดถึง '6 ตุลา' ก็จะพูดว่าเป็นความรุนแรงที่不堪อย่าง แต่ไม่ได้ดีกว่าคืออะไร

ความเปลี่ยนแปลงของฝ่ายขวาที่เห็นได้ชัดอันหนึ่งก็คือ กรณีที่พลตรีจำลองถูกลงสัญในการเลือกตั้งเมื่อปี 2531 ครั้งนั้น ทุกคนบัดกันเป็นแผล สุดท้ายจ้าวกองกพดไม่ใช้ด้วยว่าตนเองเกี่ยวหรือไม่เกี่ยว สมัครนอกร่วมไม่ได้อยู่แค่หน้า รวม กับว่าการเกี่ยวข้องคือการต้องอยู่ตรงนั้น สุดท้ายแล้ว เราไม่ได้จับให้มั่น คันให้ตายว่า คนที่อยู่ตรงนั้นคือใครบ้าง คือคนที่ เขายืนยันว่า หลังการเลือกตั้งครั้งนั้น สุดท้ายแล้ว เพื่อผลประโยชน์ของวันนี้ ในปี 2531 ถ้าให้คนที่เกือบจะเป็นนาย ในวันที่ 6 แม้กระทั่งคนอย่างคุณชวน ดำรง วีระ แต่ปี 2531 ชวนก็ยังเข้าร่วมรัฐบาลชาติชาญ ทั้งที่ชาติชาญปฏิเสธไม่ได้ว่า เขายังไม่มีส่วนในการชุมนุมหน้าพระรูปฯ เพื่อระดมถูกเสือขาวบ้าน สุดท้ายก็เลี้ยงกันหมด

เหตุการณ์นั้นเป็นสุดยอดของจริงที่ทุกหยุ่่นฝ่ายชัยเรียกว่า revolution uprising ของฝ่ายขวา ซึ่งไม่มีใครรับ ผิดชอบ ชาวบ้านร่วมใจกันมากอย่างเดียว

เมื่อปี 2537 มีข้อเขียนของมนัส สัตยารัตน์ ซึ่งไม่ทราบว่าเขายังเป็นฝ่ายไหน แต่อย่างจะบอกว่า ข้อเขียนของเขานั้น เป็นฝ่ายปราบปราม และเขียนให้ บนบลลค ถ่านเมื่อปี 2537 นั้นเขายังไม่รับ หมายความว่าผนจะ assume เร็วไปหน่อย ว่าคนที่เขียน ไม่เขียนท่านของนี้ แต่คนที่เขียนคงไม่ยกให้เจียน หรือไม่กล้าที่จะเจียน ไม่ยอมที่จะเจียน อย่างเก่งกีก็เก็บไว้ 30 ปี เช่นกรณีคุณสุจัญชลี

มนัส สัตยารัตน์เล่าให้ฟังว่า เขายังที่ในในเขาวันนั้น หลังจากเครียดมาทั้งคืน พอดีนี้เขามาก็รีบขับรถไปกรุง ต่อมา จะไปหาอธิบดีให้ข่าวแก่ส่วนราชการก่อนที่จะรุนแรง ข้อรดไปไม่ทันถึงกรุงต่อมา ที่ธรรมศาสตร์เริ่มมีการยิงกัน เขายังหันหัวรถไปที่ธรรมศาสตร์ เมื่อไปถึงก็ตกใจ เศร้าสลดใจที่มีการช้ำ มีการยิงกันแล้ว คุณมนัสสั่งให้หยุดยิง แต่ ต่อมาที่อยู่นั้นไม่ได้อยู่ใต้ความรับผิดชอบของมนัส สัตยารัตน์ เรียนขัดเลยว่าเห็นต่อว่าชิง ถูกฝ่ายขวาชิง แต่เวลาที่

ເຫັນດີກນທີ່ຍືອອານາຈາກຮຽມຄາສົດ ຈະເຫັນວ່າ “ມີຕ່າງຈາກຍາງນວ່າ” ໄນເຖິງເຫັນແລ້ວ ໄຫັກວ່າມີຄນາຍາງນວ່າ ເນັຈີງ ວົ່ງໄປຫາວີເຊີຍ ສະແກ້ວ ພບ.ກອບປານາ ຂະນະນັ້ນ ວ່າໃຫ້ຫຼຸດ ອຸນວີເຊີຍ ບອກວ່າສ່ວ່າໄປແລ້ວ ແລະຕ່າງຈາກອງປຣະກິຫຼຸດແລ້ວ ຄົນທີ່ຍືອຄືອຕະດ. ສິ້ງອຸ່ນໆອຸກເຫຼີນອ້ານາຈາກຂອງເຫຼີນ

ຄຸນມັນສຈຶ່ງບອກວ່າ ຕ້ອງພຍາຍາມທີ່ຈະດີດຕໍ່ອັກນອົບດີໄດ້ສ່ວ່າ ປາກງວ່າວ່າອືບດີ ສີຮູນ ມີຫິນທອເທຟ (?) ບອກວ່າສ່ວ່າ ແລ້ວວ່າໃຫ້ຫຼຸດຍິງ ແຕ່ມັນໄນ້ຫຼຸດກັນ ມັນດີເດີນໄປທີ່ຫັນຫອປະຫຼຸນໃຫຍ່ ເຈັນກຳລັງຄູກຽນທ່າຮ້າຍ ຈຶ່ງກະໂດດເຂົ້າລືອຄຄອນທີ່ທ່າຮ້າຍແລ້ວບອກວ່າເົຝອຢ່າງກ່າວ ດັກທັກີ່ທ່າເຫຼີນທ່ານ່າ” ເຈັນກຳລັງຈະເຂົາມີເຈືອນເນື້ອຄນທີ່ຄູກລືອຄຕັວໄວ້ ເຫັນຈາດເຫຼີນໄປ ນ້າງ ຈົນນາດເກີບຕາຍ ເພວະຄູກປັນເຈີດທ້າໄປ

ພອເທຸກາຮົນສົບລົງ ເດີນເຂົ້າໄປໃນສົນນາເຫັນຄູກນັ້ນກັບໃຫ້ນອນຄວ່າ ດັດເສື້ອຍຸ່ງຄຸລາງສົນນາ ກົສລົດໃຈ ພຍາຍານເຫຼີນໄປຫຼຸດກັບທ່າງຈາກວ່າຢ່າໄປທ່າກັນເຫັນນາດນັ້ນ ກີ່ມີສໍາເຮົາ ຈຶ່ງເດີນເລີຍໄປເປັນວັດມາຫາຊາດ ເຫັນຄູກສ່ວ່າໃຫ້ໜອບທີ່ມີກຳແພງວັດມາຫາຊາດ ມີຕ່າງຈາກທີ່ມີກຳແພງວັດມາຫາຊາດ ມີຕ່າງຈາກທີ່ມີກຳແພງວັດມາຫາຊາດ ເຫັນໄສກຳແພງວັດມາຫາຊາດຖືກີ່ຮັບສ່ວ່າໃຫ້ຈະໄວ້ ແຕ່ມັນເຖິງກັນໄນ້ຮູກໆຫຼຸດ ພວນວ່າໃຫ້ໃຫ້ເກີຍຮູດກັບຄນທີ່ຄູກຈັນຫົນໜ່ອຍ ເມື່ອຮົດນາ ດັກພວກນັ້ນກົງຄູກນັ້ນກັບໄທ້ຄລານ ຄຸນມັນສົກໍຄູກກັນຄຸນປະກິບ ສັນຕິປະກິບພວ່າ ອ່າຍທ່າກັນເຫຼີນຢ່າງນີ້ເລີຍ ໃຫ້ເຫຼີນໄດ້ ໄນມີຕ່າງຄລານ ຄຸນປະກິບທີ່ເຫັນດ້ວຍ ກົນອຳນັກສຶກໜາເດີນ

ມັນສ ສຶດຍາຕົດນີ້ ລ່ວມຂົນນາດຄົນທີ່ຄູກຈັນໄປເປັນໄງ້ເຫັນພົດຕ່າງຈານເຫັນ ກົນວ່າມີຄນາພຍາຍາມກະໂດດທີ່ກັງຫຼັກຕ່າງ ເລີຍຄູກຍິງຕາຍ ຂັນນີ້ເປັນເຂົ້າມຸລືໃໝ່
ພວໄປເປັນ ທ້າວ້າໂຮງເຫັນພົດຕ່າງຈານເຫັນລົງນາດອກວ່າ “ຜົນຮັບແຕ່ຄົນເປັນ ພມໄນ້ຮັບຄົນຕາຍ” ມີຮູ້ສື່ອຈ່າວຸນຄູອູ່ ດິນມັນສ ຈະຮູ້ສຶກສລົດໃຈກັນເທຸກຮານົມ໌ແກ້ໄທ ກົດ້ອງພຍາຍານຮັກຫຼັກຕ່າງຈາກ ເລີຍຫຼຸດໄປວ່າ “ຜົວຂາວອ່າງນີ້ ເປັນຄູນນັ້ນ”

ທຸກເຍື່ອຈຶ່ງໄປຫາອາກ ຢຸນທະຮູບ ນີ້ identify ແລ້ວນະ ແຕ່ຕົລອດເຮືອງທີ່ເປົ້າມາ ເຮັມໄຮ້ວ່າໃຄຣົດ ມີແຕ່ຄົນທີ່ປະກອບວິກາරຮົມທີ່ໄໝອຍກາໃຫ້ຈົບດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ ແລ້ວຈົບລົງທ້າຍວ່າເຫຼີນຍຸ່ງໜ້າກ່າວ ຢຸນທະຮູບ ແລ້ວໂທຮັກພົບກອງຮຽກຮ້າຍ ບຸນປານວ່າໃຫ້ຈະວັງດ້ວນະ

ເຮືອງແຄ່ນນີ້ ດືອເຮືອງທີ່ລົງໄດ້ໃນປີ 2537 ຕົກລົງໃຄຣເປັນຄົນຂ່າ້ວ ແລ້ວສົ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນນີ້ຄືອະໄຈ ພມວ່າຝ່າຍຫາກີ່ໄນ້ ພວ້ນຈະຍອມຮັບ ໄນພ່ອຮ້ອມຈະພູດດ້ວຍຫຼັກຕ່າງໜັນຄືອະໄຈ ຝ່າຍຫາຍົກີ່ໄປພ່ອຮ້ອມ ຝ່າຍຫາກີ່ໄປພ່ອຮ້ອມ

ກ່ອນເກີດເທຸກຮານົມພຸດໜາກ ພົມເປົ້າກີ່ຈຶ່ງກັນທີ່ກົດ້ອງກຳໄວ້ 2 ແບບ ແຕ່ມີຈຸດຮ່ວມກັນກົດ້ອງກຳຈ່າວ່າ ເທຸກຮານົມມັນເຮັດທີ່ 14 ຕຸລາ ແລ້ວຈົບລົງທີ່ 3 (?)

ພົດ້ອຕແບບທີ່ທີ່ນີ້ ດືອແບນທີ່ເກີຍຮູດແລ້ວອົກຫລາຍຄນເສນອ ດືອໄນ້ໄດ້ນອກວ່ານັກສຶກໜາເປັນເໝ່າຍົດ ເປັນພົດ້ອຕແບບ STAR WAR ໂດຍເປົ້າກີ່ຈຶ່ງກັນທີ່ກົດ້ອງກຳໄວ້ ທີ່ນີ້ STAR WAR ຕ້ອງສູກກັນ EMPIRE ແລ້ວຕ່ອມມາກີ່ EMPIRE STRIKE BACK ພູດຈ່າຍໆ ວ່າ ຄວາມຕີທີ່ຈະສູກກັນ EMPIRE ສູກກັບຈັກຮຽດທີ່ກ່ຽວຂ້າວນາຈາ ແລະເປັນຝ່າຍຫຼັກຕ່າງໜັນ ເພີ່ງແຕ່ວ່າມີຈຸດຮ່ວມກັນກົດ້ອງກຳຈ່າວ່າ ໂດຍເສົາແຕ່ຕ່າງໜັນພ່າຍແກ້ໄຂມີວິກາර ເພີ່ງແຕ່ວ່າມີຈຸດຮ່ວມກັບຈັກຮຽດ

ພົດ້ອຕທີ່ສອງ ເປົ້າພົດ້ອຕທີ່ອາຈະນາຈາກຄົນທີ່ committ ທີ່ໂຮມໄປເຫັນນັກສຶກໜາໃນແບບນັ້ນ ແລະເກີດຂຶ້ນທ້າໄປໃນສັນນາມາກວ່າ ດືອເຫັນວ່າເປັນເຂົ້າມີຄວາມສໍາເຮົາແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວ ດືອ 14 ຕຸລາ ເປັນຄວາມຕີ ເຊິ່ງຂ້າງປະຫາງນ ຕ່ອມາເຂີຍຫ້າຍມາກີ່ຈຸດ້ອງກຳໄວ້ ທ່າໃຫ້ຄົນເອັນອົກໄປ ຂ້ານ້ານັກສຶກໜາຈຶ່ງອ່ອນແລ້ວ ມັນເປັນຕົດຄູກກັບນັກສຶກໜາມາກີ່ຈຸດ້ອງກຳໄວ້ ສຸດທ້າຍແລ້ວໂດດເທິຍວ່າແລ້ວ ແລະຄູກປຣາມປ່ານ ພມເຮົາວ່າເປັນພົດ້ອຕຄວາມສໍາເຮົາ ແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວ ທີ່ໂຮມພົດ້ອຕກາຟ້ຳແລ້ວຕົກ

ກ່ອນເກີດເທຸກຮານົມພຸດໜາກ ກາຮນອງ 6 ຕຸລາ ກົມ 2 ແບບ ແລະນໍາມາສູ້ຄ່ານີ້ຍືນ ຄວາມຮູ້ສົກ ແລະອານົມຫລາຍແບບເກີນໃນແບບທີ່ສ່ວນຈາຈະ blame ນັກສຶກໜາມາກີ່ຈຸດ້ອງກຳໄວ້ ອາຈະໄມ້ໄດ້ເຫັນດ້ວຍກັນຝ່າຍທີ່ນີ້ ແຕ່ blame ນັກສຶກໜາກົນທີ່ວ່ອຍ

ພມແຍ້ອຸກຄໍານຸ່ມ ກລ່ວຫາໃນ “ສູ່ອານາຄົດ” ດ້ວຍຫຼັກຕ່າງໜັນທີ່ຜິດທັງພົບ ເຫັນເຫັນໃນສູ່ອານາຄົດວ່າ ໃຫ້ໄປການຮັງຮ້າຍວ່າ ທ່ານໄດ້ນື່ມຍອມສຸດາ ດ້ວຍ ອຸນເປັນສົນນາຈິກພົກທ. ທີ່ໂຮມເປົ້າ ອຸນຮັບຄໍາສ່ວ່າຄຽນາ ນີ້ເປັນແນວໃໝ່ທີ່ຈະໄຫ້ຄູກປຣາມປ່ານແລ້ວຈະໄດ້ເຫັນປ່າ ເຫັນນີ້ ພາດວ່າ ພມມີເວລາ 52 ຊົ່ວໂມງ ທີ່ຈະສະລາຍກາງຈຸນນຸ່ມ ແຕ່ນາພິການອອງຄູນຄໍານຸ່ມຄົງມັນລະ 100 ຊົ່ວໂມງ ພັ້ນທີ່

ผมมีเวลาจิบๆ แค่ครึ่งวัน และเป็นครึ่งในตอนกลางคืน แล้วเราก็อ่อนหัด ด้วยประสบการณ์ เราอาจจะอ่านเรื่องการประับปรมามาจากภาษาหลี เรายังรู้ว่าตรงไหนคือสัญญาณว่าจะมีการประับปรมารหรือยัง เราจะใจบ้าง แต่คิดว่าคงสู้ได้ คนทั้งหานได้ เราคิดว่าจะเลิก ไม่ใช่ไม่คิด คิดพร้อมกับที่มันใจว่าจะเสร็จແนื่องอกกลางดึก ตีสามตีสี่เราถูกล้อมเรียบร้อยแล้ว เราเมีเวลาไม่มีสิ่ง 6 ชั่วโมงที่จะพยายามก่อนที่จะเริ่มต้ม แต่เราอ่อนหัดจนไม่รู้ว่าเราจะถูกปราบ เราเริ่มรู้ด้วยว่าจะถูกปราบ แฉมยังคาดหวังดีว่าคงไม่ถูกปราบจริง ถ้าไปน้อมตัวกับเส้นย์ เรื่องก็จะยุติ เมื่อเข้าต้องการจะจับก็ออกไปให้จับ เพื่อแลก กับความปลดภัยที่จะพยายามชุมนุม เราไม่รู้ว่า 6 คนนั้นไม่มีสิ่งบ้านเส้นย์ เราไม่มีเวลา

(ม้วนที่ 2)

ภายหลัง 6 ตุลา เกิดพล็อตใหม่ เป็นพล็อตว่าด้วยการลูกขี้สู้เพื่อประชาธิปไตยของชนชั้นกลางในเมือง ภายใต้ พล็อตนี้ ระยะของเหตุการณ์ไม่ได้เริ่มที่ 14 ตุลา จน 6 ตุลา ไม่ได้เริ่มที่ 2516-2519 แต่เริ่มต้นที่ 14 ตุลา แล้วต่อเนื่องมา มี continuity มีความต่อเนื่องถึงพฤษภาคม 2535 เป็นอย่างน้อย

พฤษภาคม 35 กับ 14 ตุลา สามารถมองซึ้งกันและกัน เห็นความพยายามที่ต่อเนื่อง แฉมนูปธรรมด้วยช้า ว่า ผลอย่างไร คนที่ร่วมในเหตุการณ์ทั้ง 2 ครั้ง คือคนกลุ่มเดียวกัน เป็นความพยายามอย่างต่อเนื่องของการทำให้เกิด ประชาธิปไตย ถึงแม้จะมีความผิดพลาดมาระยะหนึ่ง ชัยเกินไป ล้มเหลว หงวนพก. ไม่สำเร็จ ก็กลับมาสู้ใหม่ อย่างมี ประสบการณ์ชั้น ภาระกิจชุดเดียวกัน

ในแนวนี้ 6 ตุลา เป็นอะไร ชัยมีปัญหาแล้ว ถึงแม้อาจจะตอบอย่างที่เมื่อกี้เราพยายามตอบ คือเป็นภาระของ คนรุ่นนั้นเหมือนกัน แต่ 6 ตุลมันไม่ใช่เรื่องของการลูกขี้สู้ของชนชั้นกลาง และผลของมันไม่ใช่คุณปการต่อประชาธิปไตย ไม่ว่าใครถูก ใครผิดก็แล้วแต่

6 ตุลา เป็น bump ที่ทำให้กระแสความต่อเนื่องของ 14 ตุลา ถึงพฤษภาคมสะคุด หรือเรียกเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นจุดสะคุด และสูญเสีย ก่อนที่จะกลับมาเดินหน้าต่อไป และเกิดเหตุการณ์พฤษภาคมขึ้น

6 ตุลา เป็นห怆 เป็นจุดสะคุดที่รุนแรง ที่ขัดขวาง ในการสืบทอดนั้น ไม่มีใครใน 14 ตุลา และพฤษภาคม จะปฏิเสธว่า 6 ตุลาเป็นส่วนหนึ่งของ continuity อันนี้ ทุกคนยอมรับ มันเป็นส่วนหนึ่งอย่างอธิบายลำบาก โดยเฉพาะคน ที่ไม่ได้มีส่วนร่วมกับการน้ำท่าหรือการถูกฆ่า ที่ยังอธิบายได้ไม่สะอาดใจนัก อาจบอกว่าคือความพยายามของชนชั้นนำที่พยายาม ที่อยากรักษาสิ่งประชาธิปไตย แต่มีข้อผิดพลาด ชัยเกินไป อ่อนหัด หลงผิด สุดท้ายก็กลับตัวกลับใจมาเดินอยู่ในร่องใน รอย สายหัวฟ่ายขาวอาบอกราว 6 ตุลาเป็นการแตกแยก เป็นความขัดแย้งที่รุนแรงเกินไป ไม่น่าจะทำรุนแรงถึงขนาดนั้น แต่สุดท้าย เรายังกลับมาเป็นกึ่งประชาธิปไตยสมัยเปริ่ม สมัยเกรียงศักดิ์ แล้วประกอบตัวเรื่อยมา ไม่น่าเลยที่รсх.มาทำให้ process นี้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้น 6 ตุลา เป็นห怆 เป็นจุดสะคุด เป็นอะไรที่ทำให้ continuity นี้ดำเนินพroy

หลายคนที่ identify ตัวเองกับการลูกขี้สู้ของชนชั้นกลาง เมื่อ 14 ตุลา เมื่อพฤษภาคม อาจจะไม่ identify ตัว เองกับ 6 ตุลา

ครั้นเมื่อมี พฤษภาคม 35 มาเป็นหลักหมายใหม่ในประวัติศาสตร์ ใน perspective ของประวัติศาสตร์ที่เรียกว่า การลูกขี้สู้ของประชาชน บอยครั้งที่การลูกขี้สู้ก็ตก 6 ตุลาไปด้วย

14 ตุลา เริ่มจะไปอยู่ในแบบเรียนได้ แต่เขาไม่ได้เรียนถึง 6 ตุลาเลย

ชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ก็มีผลต่อความทรงจำของผู้คน ขอฝากให้คิดสั้นๆ ว่า จะแล้วมันจำง่าย เพราะเห็นคุณ ภาระของสังคม แต่ผมคิดว่าคนที่ตายเป็น cost ที่อาจจะคิดกันว่าคือสิ่งสูญเสียและมักจะ น่า กันไป เหตุการณ์พฤษภาคม ก็ เหมือนกัน

ในขณะที่คุณแพ้แล้วมันจ่ายาก ขณะจำเจย แต่ความตาย เรายังไม่ลง แพ้แล้วเราจ่ายาก แต่คนตายจะตาม หลอนไปกว่าชีวิต

๖ ตุลาจะดำเนินอยู่ได้ในพื้นที่การอุกหนึ่งสูงของชนชั้นกลาง ก็ต่อเมื่อพ่วงไปกับ glory ของ ๑๔ ตุลา และพฤษภา แต่ตัว ๖ ตุลา เองไม่ใช่ glory ไม่สามารถอยู่ได้ อนุสาวรีย์ของ ๖ ตุลา โดดๆ ทำไม่ได้ อยู่ร่วมกับ ๑๔ ตุลา ยังไม่รู้จะ สำเร็จหรือเปล่า ๖ ตุลา เราให้ความหมายไม่ได้

พожะให้ความหมายกล้องแกล้มไปก็ต่อเมื่อขอโดยสารพ่วงไปกับ glory ของ ๑๔ ตุลา และพฤษภา แต่ตัวมันเอง เป็นความประดับประดิษฐ์ในพื้นที่อันนั้น เพราะฉะนั้น ถ้าหากเลือกได้ ชนชั้นกลางที่อุกหนึ่งสูงในเหตุการณ์ทั้งสองครั้งก็อาจ ไม่อยากจะรับ ๖ ตุลามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่อันนั้นอย่างสะดวกใจนัก

กลับมาที่เรายังกัน ผมเท็นด้วยว่า ๑๔ ตุลา และพฤษภา มีคุณภาพ อนุสาวรีย์ที่อาจารย์ปริญดาเสนอ นำสานใจ แต่มันไม่ง่าย เพราะว่าพื้นที่ใหญ่ของประเทศไทย คือความสามัคคีของคนในชาติ คือความรุ่งเรืองของคนในชาติ พล อดใหญ่ของเรารือความสามัคคี ๑๔ ตุลา และพฤษภา ก็เอาตัวรอดคำบากอยู่แล้ว เพราะ ๑๔ ตุลา และพฤษภาคือการ แยกแยกของคนในชาติ คือความขัดแย้งของคนในชาติ แต่ทั้งหมดส่อถึงกรุงที่สังคมไม่สามัคคี แต่ในพื้นที่ใหญ่ที่ว่าด้วย ความสามัคคีของคนในชาตินี้ อย่างน้อยที่สุดมี ๒ พื้นที่ที่ว่าด้วยความเจริญรุ่งหน้าของสังคม ในเมืองนี้ ซึ่งพื้นที่สามารถ จะผ่าน ๑๔ ตุลากับพฤษภาไปได้ เพราะ ๑๔ ตุลา และพฤษภา มีคุณภาพต่อประชาธิปไตยในสังคมไทย เพราะฉะนั้นใน พื้นที่ใหญ่ที่รับ ๑๔ ตุลา และพฤษภาได้ไม่ง่ายเท่าไร ถึงต้องรู้กัน และก็ในรู้ว่าจากนั้นบัดซึ่งจะเป็นทางการได้หรือยัง อนุสาวรีย์ก็ยังไม่ได้ แต่ที่มันในความทรงจำของ Civil Society ผมคิดว่าสามารถดำเนินอยู่ได้

ในพื้นที่ใหญ่นั้นมีซึ่งพื้นที่ที่ว่าด้วยความระหะเหินเพื่อความก้าวหน้าของสังคม ผมหมายถึงชาติ ผู้คน การ เมือง ประชาธิปไตย ๑๔ ตุลากับพฤษภา ๓๕ ยังพอหาที่ทางได้ในซึ่งพื้นที่นั้น ๖ ตุลา เป็นความประดับประดิษฐ์ของซึ่งพื้นที่ อันนั้น เราเห็นขัด มันเป็นความอิทธิพลหรือ เป็นอุบัติเหตุ เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิด เป็นรอยต่าง เป็นการถอยหลังของทุก ฝ่าย

ผมอย่างที่เห็นอนุสาวรีย์อย่างที่อาจารย์ปริญดา ที่มีความคุณเครือพ่อ แต่มันคงยาก ไม่ใช่ เพราะความติด ขัดทางเทคนิค แต่มีรากฐานจากการที่สังคมไม่สามารถจะยอมรับเหตุการณ์ที่ขัดกับพื้นที่ใหญ่ ที่ขัดกับความสามัคคีของ คนในชาติได้ด้วยๆ แต่ก็ยังพอมีสิทธิ เพราะอย่างน้อย พื้นที่ที่ว่าด้วยการต่อสู้ของประชาธิปไตยยังพยายาม รับได้บ้าง เพราะมันเป็นความก้าวหน้า โครงสร้างแต่ที่เสนอความคิดเห็นของสันติพิพิธ ผมคิดว่าจะดามาก เพราะช่วย ลดด้านที่เป็นความขัดแย้ง พอที่จะให้สังคมไทยอิทธิพลหรืออันตราย แล้วพูดถึงเหตุการณ์ทั้งสองในฐานะของความก้าวหน้า และเป็นบทเรียนว่าอย่าใช้ความรุนแรง เพื่อจะลดทอนความรู้สึกอึดอัดกับการที่จะรับอนุสาวรีย์ริบขอนอย่างที่นักศึกษาเสนอ มาตลอด

เพราะนั้นคือพื้นที่ที่ว่าด้วยรัชนาของภารต์ต่อสู้ ลัมเป็ดีจาร แต่เป็นกว่าสันติพิพิธ ความหมายต่างกัน แต่ในเมืองนี้ ๖ ตุลาจะดำเนินอยู่ในความทรงจำได้ ก็ต้องโดยสารกับความทรงจำอันนั้น และต้องโดยสารอย่างประ ดับประเด็ตต่อไป โดยตัวมันเอง สังคมไทยไม่สามารถจะรับได้

สมมติเล่นๆ ว่า ถ้าสามารถทำความผันให้เป็นจริงได้ ผมอย่างที่เห็นอนุสาวรีย์ที่อาจารย์ปริญดา ที่คุณเครือ พอที่คุณจะตีความเอง จะชัย ขาว อนุรักษ์หรือก้าวหน้าก็ตาม แต่ชุดร่วมก็คือ น่าจะยังพอมีได้

สังคมไทยไม่มีการช่วยเหลือ ไม่มีการรื้อฟื้น ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายชัยกันเอง ฝ่ายขาวกันเอง หรือระหว่างฝ่ายชัย และฝ่ายขาว ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลย มันผิดธรรมเนียม เพราะ: หมายถึงความไม่สามัคคี และพื้นที่ให้เห็นความแตกความ สามัคคี แล้วทำให้พื้นที่ใหญ่ของประเทศไทยเป็นประวัติศาสตร์ในเรื่องความสามัคคีถูกทำลาย

เพราะจะนั้น สังคมไทยจะไม่มีทางมีบทเรียนอะไรที่มีคุณค่า จากเหตุการณ์ 6 ตุลา ในเมื่อสังคมไทยไม่กล้าเผชิญ ที่ว่าayan พ่ายแพ้แล้ว ทุกชีวิตที่เสียไปมันตามมาหลอกหลอน อันนี้อาจจะเป็นประสบการณ์ร่วมของคนรุ่นผม มากน้อยต่าง กัน ขึ้นอยู่กับว่าคุณ Identity ตัวเองกับชัยชนะ หรือความพ่ายแพ้ ขึ้นอยู่กับว่าคุณสามารถบากบูดหารกับเหตุการณ์ 14 ตุลา 6 ตุลาและพฤษภาฯ ไว้ได้ใน

แต่ที่ผมว่าพอพ่ายแพ้แล้วทุกชีวิตตามมาหลอกหลอนก็เพราะว่า สำหรับคนที่บากบูดหารแล้ว ขังบักหลัง เป็นความพ่ายแพ้ เราถูกหลอกหลอนเพราะเราไม่รู้ว่าความหมายของการตายของคนเหล่านั้นคืออะไร สังคมยังไม่ได้ให้ที่ ทางแก่เพกาเทาอย่างลงตัว ที่เข้าใจตายทางลับได้ ผิดคิดว่า คนที่ตายใน 6 ตุลา ยังตายตามไม่หลับ ในขณะที่คนที่ตายเมื่อ 14 ตุลา และพฤษภาฯ ตายทางลับ

ความอิทธิพลอื่นๆ แหล่งที่มา ที่ทำให้เข้าตายตามไม่หลับ ถ้าหากผู้คนมีความผันได้อย่างที่อาจารย์ปริญดาฯ มี อนุสรณ์ที่บ่นอกบึงจุดร่วมบางอย่างที่ทุกฝ่ายน่าจะร่วมกันได้ แล้วทั้งความต่างกันไว้ ก็คือว่า ทุกสังคมมีคนที่เสียสละเพื่อ อุดมคติ ไม่ใช่เสียสละตามหน้าที่ ฝ่ายขาวก็มี อีกเสียก่อว่าท่ารอเมริคันที่ตายในสงครามเวียดนาม

คนพากนี้ไม่ได้ตายตามหน้าที่ ยิ่งเสียก่อว่าบุญสูรน์สถานวีรชน และทหารที่รังสิต ผิดว่าอันนั้นเข้าไปตายตามหน้าที่ ทุกสังคมมีคนเสียสละเพื่ออุดมคติ ที่ไม่ได้ตายตามหน้าที่

สังคมไทยยอมรับได้ไหมว่า นั้นคือวีรกรรม

ผิดว่าสังคมไทยรับไม่ได้ แต่โดยเหตุผลโดยผลแล้ว ผิดว่านั้นคือวีรกรรม เรายังไม่ได้บอกว่าเข้าชัยหรือขาว ไม่ได้ บอกว่าเขามีคุณปการอย่างขัดเจน เราบอกได้แต่ว่านั้นคือวีรกรรม

แต่เรื่องทั้งหมดของเหตุการณ์ 6 ตุลา ก็คือ มันไม่มีที่ให้อภัย ที่ๆ อภัยได้ เป็นที่ๆ ประดักประเดิด หรืออิทธิพล เสื่อ ไม่ว่าสำหรับฝ่ายชัยหรือขาว เพราะจะนั้นสังคมไทยก็จะลืมไม่ได้ แต่ก็จำไม่ลง จนกว่า generation นั้นไปจากได้เสื่น มา ก็คงจะลืมไปเอง

